

Johannes (Pa) van der Steur (1865-1945)

Artikel op pagina 11

In dit nummer:

Boek 'Opgevangen in andijvielucht'.....2

Pasar Malam, de eerste jaren.....5

Van puputan tot pasar malam.....7

2 x de vijf beste.....8

56e Tong Tong Fair...10

Biografie over Pa van der Steur.....11

Auteur Henk Harcksen signeert.....12

Indische activiteiten tijdens TTF.....12

Indo Rock (5).....14

Verzwegen drama...15

Musea fuseren.....18

Arèn-suikerpalm.....30

Rubrieken:

Recept, Korte Berichten, Boekbespreking, Gedicht, Just4kids, Indische Agenda, Advertensi Mini, Column, Pasar Malam Kalender.

Van de redactie

NICC Magazine vraagt om uw steun

De vernieuwde uitvoering van NICC Magazine kan nog steeds bogen op vele positieve reacties. Sinds het januari-nummer 2014 ontvangen we nog steeds vele e-mails en iedereen is even enthousiast over de gedaantewisseling. Hartelijk dank daarvoor. Deze maand hebben we opnieuw een mailing uitgestuurd naar een aantal adressen, waarvan wij weten dat zij een bedrijf vertegenwoordigen. Wij hebben hen gewezen op de mogelijkheid om te overwegen **NICC Magazine als advertentie medium** te gebruiken. Van enkelen hebben we inmiddels een antwoord ontvangen, dat zij het zullen overwegen. Hierbij nogmaals een oproep aan alle lezers die eigenaar

zijn van een bedrijf of er werkzaam zijn als PR manager om NICC Magazine als mogelijkheid te zien om **uw bedrijf of product onder de aandacht** van ruim 7200 abonnees te brengen. (**Zie de mededeling op pagina 17**) Tevens willen wij een beroep doen op uw waardering als abonnee voor het vele werk dat wij maandelijks aan NICC Magazine hebben en het in stand te houden. Houdt u in gedachten dat NICC Magazine geheel GRATIS is, hetgeen echter niet betekent dat wij geen kosten hebben. Juist in deze tijden is **uw betrokkenheid** bij NICC Magazine van groot belang en vragen wij u om een vrijwillige bijdrage in de vorm van een **DONATIE**. Wij zullen u

daarvoor zeer dankbaar zijn en u zult verzekerd zijn van een blijvende gratis toezending van uw geliefde en gewaardeerde NICC Magazine. Onze bankgegevens kunt u vinden op de voorlaatste pagina in de colofon.

Mogen wij u tenslotte vragen om NICC Magazine zoveel mogelijk bij uw familie, vrienden en kennissen onder de aandacht te brengen? Vraag hen ook abonnee te worden. Wij wensen u weer veel plezier met uw NICC Magazine. En..... ondanks alles is en blijft het abonnement GRATIS.

Hans Vogelsang, hoofdredacteur.

Boek: "Opgevangen in andijvielucht" doet veel stof opwaaien

Niet vaak verschijnt er een boek, dat zoveel stof doet opwaaien en waarover voor en tegenstanders nog net niet rollebollend over de straat gaan, als het boek: "Opgevangen in andijvielucht" van Griselda Molemans. De auteur had zelf ook al ruim van tevoren voorspeld dat dit zou gaan gebeuren.

In het blog van het NIOD schrijft Peter Keppy dat Molemans valse hoop wekt bij veel Indische Nederlanders. Hij zegt onder andere naar aanleiding van het artikel van Lidy Nicolassen in de Volkskrant, dat NICC Magazine in de vorige editie plaatste:

Het boek "Opgevangen in andijvielucht" begint met een invoelend geschreven relaas over de kille opvang van Indische Nederlanders in Nederland na de Tweede Wereldoorlog. Maar de epiloog lijkt een ander boek.

NIOD onderzoeker Peter Keppy

Molemans' verontwaardiging over misstanden bij de opvang ontardt aan het slot van haar boek namelijk in een slecht gefundeerde en warrige aanklacht tegen instanties, personen en onderzoekscommissies. Zij harkt het Indische repertoire van oorlog

gerelateerde kwesties bijeen (veronderstelde verdwenen banktegoeden, niet uitbetaalde soldij van KNIL-militairen, het uitblijven van schadevergoeding). Volgens Molemans liggen er nog ergens door Indische Nederlanders niet-opgeëiste miljoenen. Zij slaagt er echter niet in dit hard te maken; erger nog: haar epiloog werkt vertroebeland voor wat we al weten.

Ongenoegen

Molemans' ongenoegen lijkt een echo uit het midden van de jaren negentig. Er was een discussie gaande over Joodse tegoeden. Minister van Financiën Gerrit Zalm schokte de Indische gemeenschap met de uitspraak dat de Nederlandse regering niet op 'Indisch geld' zat. Onder druk van het Indisch Platform, het overkoepelend orgaan van

Indische belangenorganisaties, besloot de Nederlandse regering in 1998 tot onderzoek naar bank- en verzekeringstegoeden van de Indische Nederlanders.

Ik maakte deel uit van het onderzoeksteam van historici dat werd bijgestaan door enkele bancaire en juridische experts (bekend als de Commissie van Galen). Gedreven om aan te tonen dat Zalm het wel eens mis zou kunnen hebben, togen we aan het werk. We veronderstelden dat Indische Nederlanders als gevolg van de Japanse bezetting van Nederlands-Indië (1942-1945) en de daarop volgende Indonesische revolutie (1945 - 1949) waren beroofd van banktegoeden en verzekeringsgelden en dat de Nederlandse en de Nederlands-Indische overheid nalatig waren geweest.

Onze aanname bleek niet te kloppen. We vonden geen enkele aanwijzingen voor bij financiële instellingen geparkeerde tegoeden noch een grote groep rechthebbenden die daar na de oorlog aanspraak op zou kunnen maken. Wel vonden we bewijzen dat zowel overheden als banken en verzekeringsmaatschappijen die uitbetaling tijdelijk, en in een klein aantal gevallen zelfs permanent, hadden verhinderd. In 1955 was er sprake van dertig rechthebbenden die door twee levensverzekeringsmaatschappijen uit Canada waren benadeeld.

Molemans' miljoenen

Hoe zit het dan met Molemans' miljoenen verdwenen bank- en verzekeringstegoeden? Volgens haar geeft een document van de Federal Reserve in New York, gedateerd in juni 1945, antwoord op de verzekeringskwestie. Zij betoogt dat dit document aantoonde dat het mogelijk is onderzoek te doen naar individuele gevallen van niet-uitgekeerde verzekeringen, hetgeen door de Commissie van Galen is bestreden. Het document

toont volgens Molemans dat in 1938 de zeventien grootste verzekeraars in Nederlands-Indië voor 251,8 miljoen gulden aan levensverzekeringen verkochten.

Als Molemans meent dat onderzoek naar gedupeerden uitvoerbaar is op basis van dit document, waarom heeft zij dit dan niet gedaan? Het antwoord is eenvoudig. Niemand kan op basis van dit enkele document uitleggen hoe levensverzekeringen ná juni 1945 zijn afgewikkeld. Het geeft slechts een inventarisatie van de stand van zaken in 1938. De Commissie van Galen daarentegen heeft in 2000 wel het antwoord gegeven op de vraag hoe in de context van de in augustus 1945 uitgebroken Indonesische onafhankelijkheidsstrijd en de soevereiniteitsoverdracht van 1949 levensverzekeringen en banktegoeden zijn afgewikkeld.

Journaliste en auteur Griselda Molemans

Dat Molemans deze onderzoeksuitkomsten negeert is lichtzinnig. Haar suggestie van het bestaan van niet-opgeëiste miljoenen wekt valse hoop bij vele Indische oorlogsgetroffenen en ook hun nabestaanden over de kansen op vergoeding van materiële en immateriële schade. Dat is in mijn ogen regelrecht kwalijk. Molemans wil derhalve meerdere rekeningen vereffenen, maar het effectbejag

in haar epiloog zit dat in de weg. Het principe van hoor en wederhoor is zoek. Collega-historici publiceerden over de kille opvang van de Indische Nederlanders, over minister van Financiën Lieftinck die in de naoorlogse jaren zijn hand stijf op de knip hield, over de achterstallige salariering van voormalige KNIL-militairen, de uitgebleven schadevergoedingen, en de strijd voor erkenning van leed en onrecht.

De boekenkast is inmiddels goed gevuld, maar we vinden deze bevindingen en titels niet terug bij Molemans. Onderzoeker Lizzy van Leeuwen poneerde de prikkelende stelling dat "Indische cultuur en identiteit zijn gaan behoren tot de groeiende cluster van mythen, legenden en broodje-aap verhalen". Molemans doet haar duit onbeschaamd in dat zakje.

Reactie van Griselda op Keppy

Over de felle reactie van Keppy in het NIOD blog, wil ik het volgende zeggen:

De reden dat Keppy fors uithaalt naar het boek 'Opgevangen in andijvielucht' is eenvoudig te verklaren: in de epiloog lever ik bewijs voor **A**). het in veiligheid stellen van de administratie op microfilm en het belegd vermogen van de verzekeringsmaatschappij Nillmij in de kluisen van de Federal Reserve in New York en **B**). het in bewaring stellen van de geld- en goudvoorraden van De Javasche Bank bij diezelfde Federal Reserve in februari 1942. (De rechtsopvolger van de Nillmij is AEGON)

Keppy en zijn mede-onderzoekers namens het NIOD hebben naar eigen zeggen uitvoerig onderzoek naar de Indische Tegoeden verricht in buitenlandse archieven en hierover een eindrapport gepubliceerd, ook wel het 'rapport Van Galen' genoemd. Staat het

bewijs voor deze kapitaalvlucht vanuit Batavia naar New York vermeld in het rapport? Met geen woord.

Opmerkelijk genoeg komt mijn bewijslast uit de National Archives and Records Administration in College Park, Maryland; nota bene hetzelfde archief waar Keppy cum suis onderzoek heeft gedaan.

Wat nu? Hebben de heren onderzoekers de betreffende 'classified' documenten niet kunnen vinden? Of niet willen publiceren? Hadden ze de waarheid wel gepubliceerd, dan was dit grote bedrog door banken en verzekeraars al lang bekend geweest: het geld- en goudkapitaal is niet door de Japanse bezetter geconfisqueerd, maar in veiligheid gesteld in New York inclusief de administraties op microfilm. Hoeveel geld heeft de Nederlandse overheid ook alweer onder de vlag van Het Gebaar betaald voor dit rapport? Met andere woorden: hoeveel heeft de Nederlandse overheid aan haar eigen instelling betaald om de waarheid toe te dekken? Laat het NIOD haar naam maar liever veranderen in NIGOOD: Nederlands Instituut voor Gecensureerd Onderzoek en Oorlogs Documentatie.

Tegoeden

Tenslotte het commentaar van de hoofdredacteur van ICM-online, Ferry Schwab over deze kwestie. De 381.000 Indische Nederlanders die tussen 1950 en 1970 Indonesië moesten ontvluchten, hebben nog miljoenen euro's tegoed van de Nederlandse overheid, meldde de Volkskrant op 18 maart jl.

Men veronderstelde dat het om nieuwe feiten zou gaan. In eerste instantie betreft het 341.000 mensen die hierdoor zijn getroffen en niet 381.000. Wat de Volkskrant meldt, betreffen drie afzonderlijke dossiers die reeds

onder aandacht staan van het Ministerie van VWS. Vorig jaar 19 maart 2013 werd een Indische Petitie met ruim 10.000 handtekeningen na een Stille Tocht aan betreffende Ministerie van VWS overhandigd. Hierbij schitterde met name de Volkskrant door afwezigheid, waar deze Stille Tocht op voet werd gevolgd door andere media o.a. Omroep Max.

ICM-online hoofdredacteur Ferry Schwab

Het Rapport van Gaalen staat geheel los van de andere die al bekend zijn binnen VWS en verdient daarom ook een andere benadering. Hier liggen de al opgestelde NIOD-Rapporten aan ten grondslag onder andere opgesteld door drs. Keppy en Drs. Meier die de belastingbetaler ruim anderhalf miljoen heeft gekost. Dit dossier is nu in behandeling en onder beheer bij de staatssecretaris Martin van Rijn, die binnenkort met het antwoord komt richting voorzitter van het Indisch Platform Silfraire Delhaye. Deze zal dit eerst terugkoppelen naar Dagelijks Bestuur van Het Indisch Platform of de voorgestelde compensaties als redelijk en fair mogen worden beschouwd voor die 69 jaren onrecht. De staatssecretaris is diverse malen gevraagd door het Parlement om met oplossing te komen in deze zaak. Als referentie wat betreft de compensatie ligt er al een kader, namelijk de Joodse Gemeenschap en Roma's. Deze hebben in 2001 wettelijk individueel tussen de 40 en 50 duizend gulden gecompenseerd gekregen. Veel geld voor de Overheid die een dergelijke

regeling ook aan de Indische Nederlanders verschuldigd is. De Staatssecretaris zal echt met creatieve oplossingen moeten komen. Want hoe je ook wendt of keert, de Overheid heeft een forse schuld openstaan die al bijna 70 jaren oud is.

Het dossier "*Onderzoeksrapport naar tegoeden particuliere banken en levensverzekering van Nederlanders in Indië 1940 - 1958*", beter bekend als het Rapport van Gaalen dat in 1998 in opdracht van het Ministerie van VWS werd opgesteld dat door een team van 12 deskundigen, werd verricht o.l.v. de Commissie van Gaalen. Dit onderzoek gaat uit naar de verrichtingen en handelwijze van het Bankwezen - en Verzekeringswezen in het voormalige Nederlands-Indië. De essentie was dat alle geldstromen met de assets (goudvoorraden, waardepapieren, en -objecten) in kaart zijn gebracht. Waar de assets zoals de goudvoorraden, polissen en overige naar toe zijn verhuisd tijdens de periode voor, tijdens en na de oorlog. Welke Banken, Verzekeringsbedrijven, Handelsmaatschappijen en welke Multinationals hadden in voormalig Nederlands-Indië een vestiging of waren er aantoonbaar zelfstandige ondernemingen. Waar werden de consolidaties gehouden en belast (in Indonesië, Nederland of elders). Zo zijn de Amrobank en Mees & Pierson bekenden die hier uitspringen. In hoeverre heeft de Javaanse Bank een link met de Nederlandse Bank. Niet te vergeten de Handelshuizen die nu wereldwijd zijn vertegenwoordigd maar toen in het bijzonder in het voormalige Nederlands-Indië als groot deel van het volume omzetten, bijvoorbeeld Borsumij Wehry die later o.a. via Holland Systema als een van haar dochters de grote huisleverancier werd van de Banken in Nederland; die o.a. heeft geprobeerd om het selfbanking Concept Dassault binnen het Nederlandse Bankwezen te introduceren. Hier was

sprake van duidelijke link naar het voormalige Indië en in hoeverre deze nu nog kunnen worden aangesproken voor het Indisch kapitaal. Wie nu naar de AEX gaat ziet nog vele maatschappijen op de lijst staan, gedreven door het Indisch Geld. Betekent dat deze organisaties nu als nog via de AFM kunnen worden benaderd voor de openstaande claims.

Het rapport geeft conclusies, maar vreemd genoeg geen echte aanbevelingen met alternatieven en oplossingen met de te volgen stappen voor Het Vervolg. Dit zijn vragen die NU aan de opdrachtgever van het rapport kunnen worden gesteld en aan de opstellers van het rapport. Ja, als journalist heb je een boek kennelijk nodig! Zeker als je

materiedeskundige bent, of werkzaam bent geweest in deze sector. Ik weet niet of dit voor de onderzoekers geldt van dit rapport. In ieder geval is hier het laatste woord nog niet over gezegd.

Pasar Malam, de eerste jaren 1958-1965

door: Wim Brückel en Geraldine Brückel-Lang

In aanloop naar de 56^e Tong Tong Fair (vroeger: Pasar Malam Besar) hier een artikel over de oprichtster Mary Brückel-Beiten die in 1958 de allereerste Pasar Malam organiseerde in de Grote Zaal van de Haagse Dierentuin. De start van de Pasar Malam wordt heel vaak toegeschreven aan Tjalie Robinson, pseudoniem voor Jan Boon. Hier volgt het werkelijke verhaal, geschreven door de zoon en schoondochter van Mary, die nu al 55 jaren in Canada wonen.

Wie was Mary Brückel-Beiten?

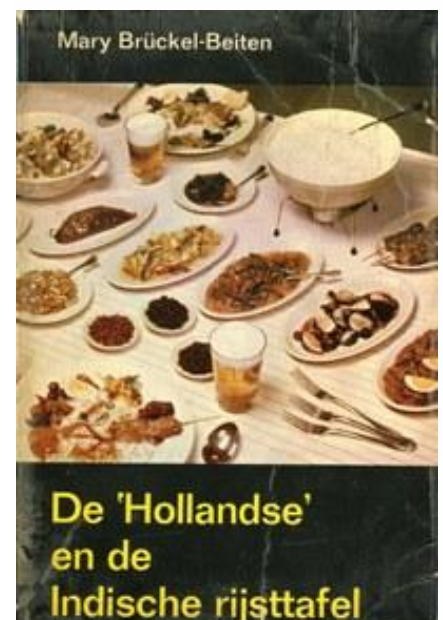
Anna Maria (Mary) Beiten werd op 6 oktober 1904 in Bondowoso op Oost-Java geboren. Haar vader, Anton Beiten was een suikerplanter en haar moeder Emmy Aban was een Javaanse. Haar latere echtgenoot, Alexander Brückel, was bestuursambtenaar, geboren op 4 september 1902 in

Amsterdam. Zij trouwden in 1935. Mary Brückel-Beiten was in Indië al een pionierster op tal van gebieden. Zo deed ze als vrouw mee aan een autorally van Soerabaja naar Batavia, waarbij ze nog won ook. De volgende dag stonden alle kranten vol met de koppen dat een vrouw de rally had gewonnen, wat nauwelijks voor mogelijk werd gehouden. Smalend berichtten sommige kranten dat ze waarschijnlijk een man in haar auto had verstoep, die het grootste deel van de race voor haar reed. Mary was toen pas 18 jaar oud. Een tijd later werd in de kranten gevraagd welke vrouw in een klein vliegtuigje durfde te reizen en weer was Mary branie genoeg om dit te doen.

Mary Brückel-Beiten was lerares, journaliste en schrijfster. In de oorlog schreef ze gedichten voor kinderen en maakte ze schetsen en notities, die ze in een wasmand voor de Jappen verborg. Altijd stond Mary klaar om haar medemens te helpen.

Na de oorlog, in 1946, kwam Mary met haar gezin in Nederland terecht. Ze deed er direct alles aan om goed in de Nederlandse samenleving te integreren. Ze reisde van dorp naar dorp om de plattelandsvrouwen kennis te laten maken met de Indische cultuur en hen Indisch te leren koken. Soms kreeg ze ongezouten commentaar van een boer, die zei dat alleen

kippen rijst eten, waarop zij terug kaatste, dat de varkens ook aardappelen eten, waarop de boer afdroop.

De vrouwen echter vonden haar kookkunst geweldig en al gauw werden er fancy fairs gehouden. Dit deed Mary gedurende een aantal jaren en de Nederlanders begonnen de Indische cultuur te begrijpen. Door de boekjes, die zij voor de Hollandse huisvrouw uitgaf werd zij al gauw een graag geziene gast op diverse bijeenkomsten, waar ze demonstraties gaf om het Indische koken in Nederland te promoten. Op een dag fluisterde een Indische vrouw haar in het oor: "Goh, Mary, het lijkt wel een pasar Malam, net als in Indië". Toen ze thuiskwam,

dacht ze dat dit klopte; haar fancy fair wás net als een pasar malam.

Na een kookdemonstratie voor de Vereniging van Huisvrouwen wordt er natuurlijk geproefd.

Tijdschrift "Onze Brug"

Op 3 oktober 1957 kreeg Mary een brief van Tjalie Robinson. Hij vroeg haar om mee te werken aan zijn tijdschrift "Onze Brug". Mary stemde toe en al gauw stelde ze in december 1957 voor om het blad om te dopen in "Tong Tong". Ze had thuis een boek waarin de Indonesische Tong Tong beschreven was. Ik vroeg haar of haar naam nu op de voorkant zou komen. Mary antwoordde: "Nee, dat is voor Tjalie... het is zijn blad. Hij is schrijver en journalist en hij gaat schrijven over wat we met de Vereniging Indische Nederlanders (VIN) gaan organiseren". Door Mary's instigatie werd toen met de leden van de VIN de "Indische Kunstkring" opgericht.

Een van de eerste evenementen die Mary organiseerde was het Tong Tong Cabaret samen met leden van de VIN. Tjalie was hierbij komiek en gaf ook speeches. Het geheel werd opgeluisterd door een Gamelan band. Ook Mary zelf deed mee en de première vond plaats op 12 april 1958 in aanwezigheid van Koningin Juliana en Minister Marga Klompé.

Tong Tong

Voorafgaand aan de première, tijdens een repetitie, zei Tjalie aan de andere leden: "Ik ga een nieuw blaadje oprichten; willen jullie meedenken aan een naam?" Velen verzonden gekke namen, totdat er

één zei: "Waarom niet Tong Tong, net zoals het Cabaret?" Tjalie vond dat een goed idee en zo werd het besloten. Mijn moeder begreep hier niets van. Had ze Tjalie niet al eerder gezegd dat het zo zou moeten heten?

Tjalie en Mary

Maar Mary had nog steeds een voornemen om de fancy fairs uit te laten groeien tot een echte Pasar Malam. Zij vroeg de andere VIN leden haar initiatief te steunen, maar omdat niemand geld had, heeft Mary zelf met haar hele familie alle centjes op tafel gelegd om deze droom te realiseren. Iedereen deed mee: haar twee zusters, Bets en Ems, haar man, ook Jo, haar twee dochters Maud en Dee en schoonzoon Loek Mol. Haar twee zonen, waaronder ikzelf, zaten al in Canada. Uiteindelijk hadden ze geld genoeg om de allereerste Pasar Malam te organiseren, die toen in 1958 gehouden werd in de grote zaal van de Haagse Dierentuin. Het werd een groot succes, mede door het optreden van de Tielman Brothers, culturele Indonesische dansvoorstellingen en kookdemonstraties en dan natuurlijk allerlei standjes en kramen. Het succes was zo groot dat besloten werd in 1959 opnieuw een Pasar te houden.

Nadat ze een achttal Pasars had georganiseerd vond Mary het te commercieel worden en droeg in

Dansvoorstelling op Pasar Malam 1958

1965 haar gehele organisatie over aan Tjalie Robinson. Tjalie populariseerde de Pasar Malam, die inmiddels verhuisd was naar de Houtrusthallen. Mary begon een nieuwe uitdaging in de vorm van de stichting "Uit en Thuis". Ze organiseerde vliegvluchten naar de USA en Canada, zodat ouders daar hun geëmigreerde kinderen konden opzoeken. Toch bleef zij op de jaarlijkse Pasar Malams haar kookdemonstraties ten beste geven, hetgeen zij tot op hoge leeftijd volhield.

Tjalie was een vervent beoefenaar van de katapult

Pasar Malam Selamat Datang in Holland

Wie meer wil weten over het ontstaan van de pasar Malam in Nederland en het leven van Mary Brückel-Beiten, kan het boek bestellen dat door haar geschreven is onder de titel: "**Pasar Malam Selamat Datang in Holland**", verkrijgbaar bij www.amazon.com, ISBN nummer: 978-1-77136-099-9. Prijs: 16,00 US\$, exclusief de verzendkosten.

Voor NICC Magazine: Wim Brückel en Geraldine Brückel-Lang.

 <p>*Afhalen *Lunch *Diner *Catering</p> <p>www.mirasa.nl info@mirasa.nl</p>	<p><i>Indonesisch eethuisje</i></p> <p>Mirasa</p>	<p>Reinkenstraat 61 2517 CR Den Haag Tel: 070 - 346 41 98 Fax: 070 - 363 43 13 M: 06 - 45614409 J.J.H.W. de Brabander F.P. Hartani</p>
---	--	--

(advertentie)

Van puputan tot pasar malam

door: Sabina de Rozario

Waar ooit duizenden mensen omkwamen, wordt nu elke zaterdagavond vertier gezocht en gevonden. Ik zie vanaf de straat al de gezellige drukte op het plein. Een monument, dat ter nagedachtenis van de gebeurtenis in 1906 is geplaatst, siert de historische plek in Denpasar. Veel gezinnen, jonge geliefden en studenten vertoeven er in alle ontspannenheid.

Monument Puputan in Denpasar

De politie houdt er toezicht en leidt het verkeer in goede banen, parkeerwachters zijn druk in de weer om de bezoekers naar de parkeerplaatsen te loodsen. Als ik het 'grasveldje', meer is het niet, betreed, heerst er een ambiance

vergelijkbaar met die van een pasar malam die ik ken van Nederland. Overal zie ik lichtjes, speelgoedverkopers en ruik ik de geur van vers geroosterde saté. Ik koop een maïskolf en besluit een rondje om het monument te lopen. De specifieke sfeer, die herinneringen bij me oproept, is me onverwacht niet vreemd.

Hoge dosis trots

In het begin van de vorige eeuw was het op deze plek, het 'veldje' in de hoofdstad van Bali, waar gewapende Nederlandse militairen tegenover een Balinese koning met zijn onderdanen stonden. De reden: radja Gede Ngurah Denpasar werd verantwoordelijk gehouden voor het vergaan van een Chinees schip voor de kust van Sanur. Deze radja besloot zich niet zomaar over te geven aan het Nederlandse leger en bedacht een scenario waarbij een hoge dosis trots aan ten grondslag lag. Het was voor de Balinezen al duidelijk dat zij de strijd nooit konden winnen met hun traditionele wapens. Echter, overgeven aan de vijand behoorde niet tot de opties.

Wat er toen gebeurde heeft niet veel Nederlandse geschiedenisboeken gehaald. De radja droeg zijn onderdanen op zich in witte ceremoniële kleding met hun

mooiste juwelen te hullen. De zwaarden werden ter hand genomen en het paleis van de radja werd in vuur en vlam gezet. Gezeten op zijn draagstoel omringd door zijn familie, Hindoe priesters en onderdanen, wachtte hij het Hollandse leger op.

Het stofferlijk overschot van de vorst van Badung wordt overgebracht naar Denpasar

Puputan

Onder begeleiding van oorlogstrommels gooiden de Balinese vrouwen geld en juwelen naar de naderende indringers. Terwijl dit vernederende schouwspel zich afspeelde, schoot het Nederlandse leger onder het commando van Generaal-majoor Rost van Tonningen verward om zich heen. Op dat moment liet de radja zich door de priester in het hart steken, het teken voor de onderdanen om zichzelf van het leven te beroven. Mannen, vrouwen en zelfs kinderen onderwierpen zich aan hun lot. Het bloedbad waarbij honderden mensen die zich voor de ogen van

de Nederlanders ter aarde stortten, is de Balinese geschiedenis ingegaan onder de naam Perang Puputan Badung.

Puputan is een Balinees ritueel gevecht tot de dood erop volgt en heeft begin vorige eeuw in een korte tijd meerdere keren plaatsgevonden. Van 1894 tot 1908 komen duizenden Balinezen om tijdens zo'n rituele zelfmoord, waarvan de koloniale troepen niet alleen getuigen waren, maar ook aanstichters. Niet alle radja's van Bali maakten vrijwillig een einde aan hun koningschap. De radja's van onder meer Badung, Denpasar en ook Pemucutan weigerden hun zelfstandigheid op te geven ten tijde van de kolonie en waren bereid ten onder te gaan. De radja van Tabanan besloot tot vrijwillige overgave, maar pleegde na twee dagen gevangenschap toch zelfmoord.

Zijn stoffelijk overschot werd naar de Puri van Denpasar overgebracht tijdens de zevende Bali-expeditie, gericht tegen de vorst van Badung in 1906. De vorst van Klung Kung kwam tot een akkoord met de overheerser, tot 'zijn' puputan een einde maakte aan de samenwerking in 1908.

Archiefphoto's uit Nederland

Elk jaar worden de puputans herdacht bij het monument op het Puputan plein. Hoe dramatisch de toedracht ook is geweest, Bali zou Bali niet zijn om voor de gelegenheid van het 100-jarige jubileum in 2006 met alle trots een week lang optredens en andere feestelijkheden te plannen. Om begrip van de Nederlanders te generen werd de toenmalige Koningin Beatrix voor deze feestweek uitgenodigd. Voor de

speciaal gelegenheid werden archiefphoto's van de puputan ingevlogen, afkomstig uit de fotocollectie van de Leidse Universiteit. Het hoogtepunt van het wekelijkse festival was de kroning van Ida Tjokorda Ngurah Denpasar IX, de nieuwe radja van de hoofdstad.

Al lopend naar de uitgang probeert een verkoper me een Mickey Mouse-ballon aan te smeren. Uitgelaten kinderen rennen om me heen of spelen met hun net gekregen voetbal. De maïsverkoper ruimt zijn boeltje op, nog voor middernacht is hij 'los' en kan hij tevreden naar huis. De feestelijkheden op het Puputan plein achter zich latend zonder een notie te hebben van het bloedbad dat er ooit heeft plaatsgevonden.

Bron: Java Post

2 x de vijf beste (1)

Nu de Nederlandse economie weer langzaam uit het dal kruipt, is er weer wat over om af en toe lekker uit eten te gaan. Indonesisch eten is dan een smakelijke keuze, te meer daar wij Nederlanders met deze keuken vertrouwd zijn geraakt. Hier hebben we de vijf beste Indonesische restaurants van Nederland op een rijtje gezet en in het volgende deel de vijf beste toko's van Nederland. We hebben het hier over 2014 en deze ondernemers kregen de hoogste waarderingen van hun gasten op de vergelijkingssite Iens.nl. Hier eerst de restaurants.

5. Keraton Dumai in Den Haag. Volgens velen al jarenlang het beste Indonesische restaurant in Den Haag. Keraton Dumai serveert rijsttafels van een constante hoge kwaliteit. Het restaurant onder de rook van het Vredespaleis staat bekend om zijn

intieme huiskamersfeer. Ook als je geen trek hebt in een complete rijsttafel, is het prima toeven in Keraton Dumai. Alles, ook de simpele gerechten zijn om van te smullen. De pangsit is een aanrader. Bezoekers gaven dit restaurant een 8.6

4. Mulia in Dordrecht. Mulia wordt wel eens het best bewaarde geheim van Dordrecht genoemd. Het is een klassiek Indonesisch restaurant zoals dat zo hoort te zijn. De inrichting en aankleding is ietwat gedateerd, maar dat wordt ruimschoots

Indonesische restaurants

goedgemaakt door werkelijk verrukkelijk eten. Het mag dan ook geen verrassing zijn dat het er dag in dag uit vol zit. Pure en authentieke smaken en heerlijk mals vlees. Mulia kreeg een 9.0

3. Bali Baru in Roosendaal. Restaurant Bali Baru staat dit jaar op de 3^e plaats. Net als Bandung is Bali Baru al decennia lang een culinair begrip. Begonnen in Tilburg, maar tegenwoordig in hartje Roosendaal nodigt het uit om in een prima ambiance uit eten te gaan. En dat is dan ook erg lekker en de bediening uiterst vriendelijk. Dit wordt dan ook wel bevestigd door het welgemeende advies om vooraf te reserveren. Ook Bali Baru kreeg van de gasten een dikke 9.0

2. Bandoeng in Oost-Soeburg. Restaurant Bandoeng staat dit jaar op de 2^e plaats. Dit begrip

in Zeeland serveert al meer dan 40 jaar absolute topkwaliteit. De vele vaste bezoekers van het restaurant kiezen bij voorkeur het Javaanse buffet. Handig hierbij zijn de rode lepels bij de pittige gerechten. Zo voorkomt men dat bij de ongeoefende pedis-eter onverwachts de tranen in de ogen schieten. De bezoekers hebben

Bandoeng dit jaar eveneens gewaardeerd met een 9.0

1. Seray Bistorientaal Hillegom
Vorig jaar stond dit restaurant in de Bollenstreek nog op de 4^e plaats. Dit jaar belonen de gasten op de site van Iens, Seray Bistorientaal met de eerste plaats. In dit biologische slow-food Indonesische restaurant kan ook

de vegetarische liefhebber van de Indonesische keuken prima terecht. Maar ook voor wie van een lekkere babi, ayam of kambing houdt is de kaart niet te versmaden. De bezoekers van Seray Bistorientaal waardeerden het met een 9.1

2 x de vijf beste (2)

Indische toko's

Er wordt wel eens beweerd dat je het lekkerste eten uit de Indische en Indonesische keuken kunt vinden in een toko. Maar welke toko is nu eigenlijk de beste? Op basis van waardering en omschrijving kozen bezoekers de vijf beste van Nederland.

5. Toko Menteng in Voorburg.
Voorburgers die geen zin hebben in koken, maar wel lekker willen eten, gaan vaak naar Toko Menteng. De groenten zijn knapperig, het vlees is mals, de vis altijd vers en de bediening is altijd met een hartelijke glimlach. Vooral de Nasi Rames en de Nasi Kuning zijn absolute aanraders. *Franse Kerkstraat 12, Voorburg.*

4. Toko Madjoe in Amstelveen.
In Toko Madjoe is het altijd druk, druk, druk. En dat is niet zonder reden. Een groot assortiment aan gerechten en eten om door een ringetje te halen. Alles is in deze familiezaak altijd kakelvers en met liefde bereid. De aanrader op de vrijdag is de soto. Je moet er echter wel snel bij zijn, want die

is altijd in no-time uitverkocht. *Amsterdamseweg 183, Amstelveen*

3. Toko Semarang, Groningen.
Voor Groningse lekkerbekken gaat er niets boven Toko Semarang. Bezoekers roemen het eten en omschrijven het als "schandelijk lekker". Het is lekker pittig en toch ook weer niet té. De prijs-kwaliteit verhouding is ook verrassend. Wie behoefte heeft aan Indonesisch soulfood, moet de daging belado eens proberen. Met petehbonen; heerlijk. *Gedenpte Zuiderdiep 119, Groningen.*

2. Toko Si-Pentje in Den Haag.
Den Haag zou de weduwe van Indië niet zijn als daar niet een toko in de top 5 zou staan. Si-

Pentje is een toko met de allure van een vijf-sterren restaurant. Dat mag gerust gezegd worden. Het eten is geweldig en "pedis zoals het hoort". Bezoekers rijden er graag een stukje voor om en halen er dan iets van hun gading. De saté kambing en de Gado-gado springen er met kop en schouders echt bovenuit. Trouwens, het hele assortiment is zeer ruim en altijd lekker vers. *Merkusstraat 196, Den Haag.*

1. Toko Pandora in Hoofddorp.
Bij Pandora is het een feest om te eten, zo omschrijven de bezoekers de gerechten. Of het nu iets is om af te halen of om ter plekke op te eten; als het om Indisch of Indonesisch eten gaat, loopt heel Hoofddorp en omgeving uit naar Toko Pandora. Het eten is er uitstekend van smaak en de ingrediënten vers. Op vrijdag moet u de klepon eens proberen; subliem. *Nieuweweg 59, Hoofddorp*

Met dank aan Indoweb voor deze lijsten.

zoekt donateurs

Het Indisch Platform behartigt de belangen van de Indische gemeenschap bij de Nederlandse overheid.

Stichting Het Indisch Platform - Postbus 85564 - 2508 CG Den Haag

www.indischplatform.nl

info@indischplatform.nl

Het Indisch Platform heeft de ANBI-status en dus is uw donatie een aftrekpost bij uw belastingaangifte

56^e Tong Tong Fair

Van 29 mei tot en met 9 juni (van Hemelvaartsdag t/m 2^e Pinksterdag) is Den Haag weer even de Indische hoofdstad van het westelijk halfrond. Twaalf dagen lang zal het tentencomplex de tachtig- tot honderdduizend bezoekers verwelkomen in een oosterse ambiance. De organisatie is dit keer trots op de komst van de Indonesische danser Didik Nini Thowok uit Yogyakarta. Ook uit Java komt de Gamelangroep SambaSunda, met een schitterend programma aan wereldmuziek, geïnspireerd door verschillende Soedanese muziekstijlen. Verder kunt u genieten van dans en muziek van de Kraton en Puro Pakualaman, die de muzikale dansepos Ramayana op het grote podium zullen opvoeren.

Het gebouw van de Haagse Dierentuin, waar het in 1958 allemaal begon.

Eveneens uit Yogyakarta komt Afif Syakur met een wervelende modeshow. Ook een modeshow uit Solo van Joko SSP (Semarak Seni Persada Production Solo). De theaters brengen een bonte mix van muziek, dans en literatuur. Meer informatie over het complete programma van het Tong Tong Festival:

<http://tongtongfair.nl/programma-2014/>. In de eetwijk kan men weer naar hartenlust de smaakpapillen testen bij de vele restaurants en in de grote tent is zoals gebruikelijk de grootste oost-west bazaar ter wereld neergestreken met enkele

Na de sloop van de Haagse Dierentuin nam de (toen nog) Pasar Malam Besar zijn intrek in de Houtrusthallen.

honderden standhouders die voor elk wat wils in de aanbieding hebben.

Indisch feest voor iedereen

Juist de cross-over van culturen uit Zuid-oost Azië en het Westen maakt de Tong Tong Fair tot een evenement van wereldformaat. Daarbij is de TTF het grootste Indische evenement ter wereld buiten Indonesië. Een belangrijke plaats wordt ingenomen door het Tong Tong Festival. Dit is de naam van een compleet en heel gevarieerd theaterprogramma, dat plaats vindt in de diverse theaters op het Malieveld en tijdens de TTF ook op andere plekken in Den Haag. Bij de programmering is de Indische cultuur (een van de oudste mengculturen ter wereld) een leidraad. Het Tong Tong Festival brengt wetenschappers, artiesten en auteurs van (inter)nationale faam naar Den Haag. Verder produceert het ook zijn eigen multidisciplinaire voorstellingen en maakt een fusie van muziek- en dans-tradities. Dagelijks zijn er tevens lezingen, workshops, concerten en dans- en toneelvoorstellingen.

Het gehele tentencomplex bestaat uit: de entreetent met kassa's, garderobe, infobalie en een aantal "eigen" stands, alsmede de "kidscorner" waar u eventueel de allerkleinsten met een gerust hart aan de goede zorgen van

professionele kinderleidsters kunt overlaten. Dan natuurlijk de Grand Pasar, waar u genietend van de exotische geuren van wierook en tropisch fruit kunt rondslenteren en winkelen bij enkele honderden kramen. De "Indische Stad" heeft dit jaar twee theaters, waar u tal van voorstellingen kunt bijwonen. Tong Tong Theater en de Bengkel zijn hier de "places to be". En natuurlijk het Indorock Café.

Nu al weer vele jaren op de vertrouwde plek in Den Haag: het Malieveld. En al jaren is het uitgegroeid tot een ware Indische Stad.

En dan de eetwijk, waarbij wij nadere uitleg eigenlijk overbodig vinden. Ga gewoon uw neus achterna en maak een keuze uit de rijke Indische en Indonesische keuken. Verder zijn er nog het Cultuurpaviljoen met het Kooktheater en het Indonesië-paviljoen met vanuit Indonesië ingevlogen standhouders die u met hun Indonesische producten tot kopen trachten te verleiden. Het complete overzicht van wat u allemaal kunt verwachten op de 56^e Tong Tong Fair vindt u op: www.tongtongfair.nl.

(advertentie)

Reparatie van iPhone, iPad en nu ook android. Klik [hier](http://www.borca-online.nl/iphone-en-ipad-reparatie) voor de aanbieding
<http://www.borca-online.nl/iphone-en-ipad-reparatie>

Borca Online
Computer Service
Weimarstraat 39
2562 GP Den Haag
070-364 2806
www.borca-online.nl

Biografie over leven van Pa van der Steur Opgevangen kinderen zijn nog altijd één grote familie

De Stichting Tong Tong gaat een biografie uitgeven over het leven van Pa (Johannes) van der Steur, die zich in voormalig Nederlands-Indië ontfermde over duizenden kinderen. Voor de uitgave is schrijfster Vilan van de Loo nog op zoek naar 'Steurtjes', zoals de vroegere bewonertjes van de tehuizen van Pa van der Steur liefdevol genoemd worden.

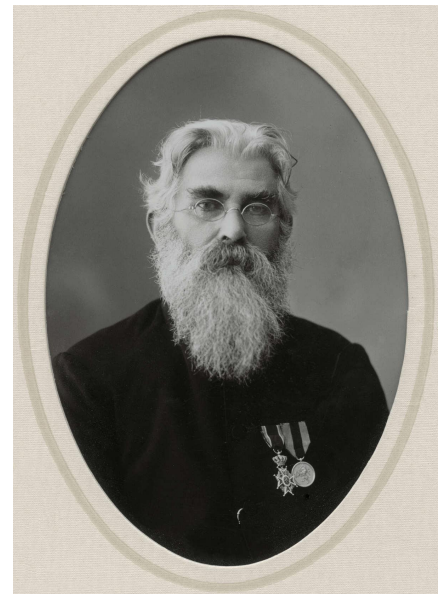
Schrijfster en journaliste Vilan van de Loo

„Een hoop kinderen van toen hebben zich aangesloten bij de Bond van Oud-Steurtjes, maar zeker niet allemaal”, vertelt Van de Loo, die momenteel bezig is met het doornemen van meters aan archiefmateriaal. Dat zoveel mannen en vrouwen die vroeger in

een tehuis van Van der Steur woonden, zich in één organisatie verenigd hebben, zegt iets over de onderlinge band. Niet voor niets staat de grondlegger van de organisatie dan ook beter bekend als 'Pa van der Steur'. „Hij heeft de kinderen altijd het gevoel meegegeven dat zij samen een gezin vormden. En hoewel 'pa' er niet meer is, willen velen het familiegevoel in stand houden.”

Zending

De in 1865 geboren zending Johannes van der Steur arriveerde in 1893 in wat toen nog Nederlands-Indië heette. Daar zou hij onder de militairen gaan werken, maar hoewel hij hun altijd pastorale zorg is blijven verlenen, ging hij zich ook toeleggen op de zorg voor kinderen. Aanvankelijk werden er slechts vier ondergebracht in het militaire tehuis, maar uiteindelijk kwam er een eigen terrein van de grond. „Daar bevonden zich een jongenstehuis, een meisjestehuis, een kerk, een kerkhof en werkplaatsen waar de kinderen met hun handen leerden werken”,

Johannes (Pa) van der Steur (1865-1945)

aldus Vilan Van de Loo. „Het groeide uit tot een imperium.”

Pa van der Steur, die later bijgestaan werd door onder anderen zijn zus Marie, zorgde ervoor dat 'zijn' pakweg 7000 kinderen liefde, aandacht en structuur kregen. Ze werden opgevoed in een warme, maar ook gedisciplineerde omgeving. „De Steurtjes waren echte doorzetters.

Ze hielden van aanpakken en doorzetten. Veel van hen zijn dan ook goed terechtgekomen." Het boek moet volgend jaar verschijnen, zeventig jaar na het overlijden van de 'vader' van die grote familie, die zich ook nog eens inzette voor veteranen. Tijdens de aanstaande Tong Tong Fair, die op 29 mei op het

Malieveld van start gaat, wijdt Van de Loo in ieder geval één talkshow aan Pa van der Steur.

Bron: Jeroen Ketelaars, De Telegraaf

Signeersessie Henk Harcksen op TTF

Henk Harcksen debuteerde begin dit jaar als schrijver van zijn boek **Liefde als ruwe diamant**. Een kroniek over een Nederlandse en een Nederlands-Indische familie. Hij schetst een beeld dat voor veel mensen uit andere culturen die hier als immigrant of vluchteling in Nederland terecht zijn gekomen,

herkenbaar is. De lezer wordt meegenomen in een sfeer van Nederlands-Indië en van het vooroorlogse Rotterdam. Hij vertelt over een meisje dat als ongewenst kind werd verstoten, over anderen die met moeite hun vleugels konden uitslaan; over zijn vader die van krijgs-

gevangenschap in Polen de oversteek maakt naar Indonesië en over zijn moeder die de Japanse bezetting en de Bersiap meemaakte. **Henk Harcksen signeert zijn boek in de stand van Van Stockum op de Tong Tong Fair op zaterdag 7 juni van 14.00 tot 16.30 uur.**

Salam Terakhir Uitvaartverzorging
Rob van der Sar
Koggewaard 207
1824 GZ Alkmaar-Noord
T 072-5611895
M 06-15006305
www.salamterakhir.nl

Een persoonlijke Uitvaartverzorging die past bij uw gedachtegoed en levensstijl.

(advertentie)

Indische activiteiten in Den Haag tijdens de Tong Tong Fair 2014

Stichting Tong Tong organiseert tijdens de Tong Tong Fair ook activiteiten buiten het Malieveld elders in Den Haag. Steeds meer Haagse organisaties sluiten met Indische activiteiten aan.

Willemspark, het eerste villapark in Nederland

Annemargriet Vaartjes van 't Gilde geeft in Panorama Mesdag een

lezing over Indisch Willemspark, het eerste villapark van Nederland, bewoond door hoge militairen, ambtenaren, ministers en vooral repatrianten uit Nederlands-Indië in de 19e eeuw. [Lees meer...](#)

Nationaal Archief

Het programma start met een introductie op de tentoonstelling Het geheugenpaleis – met je hoofd in de archieven. Een van de verhalen in deze tentoonstelling gaat over de opvang van Indische 'repatrianten' in de Nederlandse contractpensions. In aansluiting daarop kunnen bezoekers dit verhaal en de rest van de tentoonstelling bezoeken. De

originale soevereiniteitsoverdracht van Indonesië uit 1949 is in de tentoonstelling te bekijken. [Lees meer...](#)

Tentoonstellingen in het Stadhuis Den Haag

Het grote Atrium van het Stadhuis van de Gemeente Den Haag kleurt Indisch tijdens de 56e Tong Tong Fair. Er staan drie tentoonstellingen: 'Oma's Sarong. Familieverhalen in batik', 'Sporen van Smaragd' (over Indisch architectonisch erfgoed in Den Haag) en 'Wayangs van Pak Ledjar' (wayang uit Indonesië). [Lees meer...](#)

Stadswandeling Indisch Den Haag met 't Gilde

't Gilde Den Haag organiseert al meer dan 25 jaar talrijke stadswandelingen met een gids door Den Haag. Tijdens de Tong Tong Fair voert 't Gilde u langs de sporen van de 'Gordel van Smaragd', die in de binnenstad nog in ruime mate aanwezig zijn. De wandeling duurt ca een uur. [Lees meer...](#)

Bustocht langs de Sporen van Smaragd

Als u in korte tijd de sporen van smaragd in Den Haag wilt zien, kunt u dit jaar mee met een speciale bustour die Stichting Tong Tong i.s.m. Monumentenzorg Den Haag tweemaal organiseert. De bus rijdt door Centrum, Benoordenhout, Van Stolkpark, Statenkwartier en Duinoord; een gids van Het Gilde geeft een toelichting. In circa een uur krijgt u een mooi beeld van de vele vormen waarin Indië zijn sporen naliet in de architectuur van Den Haag. [Lees meer...](#)

Per boot door Indisch Den Haag met de rederij 'Willemsvaart'

Rederij Willemsvaart laat je kennis maken met Indisch Den Haag vanaf het water! Vaar mee met de Grachtengordel van Smaragd. Er zijn twee rondvaarten, naar de Mauritskade en naar het Indisch Monument. De boottocht duurt ongeveer een uur. [Lees meer...](#)

Masterclass 'Nederlandse bieren en Indisch eten'

Een gouden duo, bleek vorig jaar: biersommelier Henri Reuchlin en kenner van de Indische keuken, Chyco Brouwer, herhalen hun succesvolle masterclass 'Nederlandse bieren en Indisch eten' op het Nederlands Bierproeffestival. [Lees meer...](#)

Indisch-literaire fietstocht

Het voordeel van de fiets is dat je in korte tijd een veel groter gebied kunt doorkruisen. Bij deze Indisch-literaire fietstocht door Den Haag, die speciaal voor de Tong Tong Fair is samengesteld, voert de route vanaf het Malieveld

door het Willemspark, de Archipelbuurt en Duinoord naar het Statenkwartier. Daar woonden o.a. de schrijvers Tjalie Robinson, Maria Dermoût en Margaretha Ferguson, en daar was ook de Indische Kunstkring Tong Tong gevestigd. [Lees meer...](#)

Humanity House

Meer dan 250.000 Indische Nederlanders bleven tijdens de oorlog buiten de Japanse kampen. De documentaire Buitenkampers vertelt door de kinderen van weleer voor het eerst over deze pijnlijke periode uit onze eigen vaderlandse geschiedenis. [Lees meer...](#)

WK Hockey in Den Haag

Den Haag is gastvrouw van de Wereldkampioenschappen Hockey. Het Tong Tong Festival doet mee met het randprogramma. Sanggar Mirah, Dwi Mekar, Tjendol Sunrise en pentjak silat van de Maastrichtse groep Panca Sila treden aan. Kijk op de website <http://www.denhaag.nl/hockey/haags-hockey-plein-5.htm> voor alle speeldata en locaties.

Balinese dans in Korzo

In Korzo danst het bekende Balinese gezelschap Dwi Mekar maskerdansen onder begeleiding van de aanstekelijke ritmes van de kendang én van tapdans. Marije Nie is een van Neerlands beste tapdansers; zij gaat een bijzonder dialoog aan met het percussie-instrument. Dwi Mekar nodigt ook de toeschouwers uit om mee te doen met de rituele dans kecak, ook wel apendans genoemd. [Lees meer bij Korzo.](#)

Bron <http://tongtongfair.nl/nieuws>

Indo Rock ons cultureel paradepaardje? (5)

door: Albert van Prehn

Vanuit onze afkomst hebben wij veel met muziek te maken, niet alleen met de muziek van onze ouders maar wat dacht u van de Indonesiërs zelf? Ik weet nog goed dat onze baboes en ook de jongos hun liedjes zongen tijdens het werk wat zij voor mijn ouders deden. Veel van deze melodieën kende ik alleen maar via hen en bovendien zongen onze ouders ook al die Indonesische liedjes gecomponeerd door mensen die in hun tijd deze de wereld in stuurden zoals: 'sorry huil je toch nona manies', 'waktoe potong padi' en ik weet niet meer welke liedjes er nog meer zijn, omdat ik geen verkeerde dingen wil vertellen, maar Indonesisch was het, met taal en al.

Eigenlijk zijn de melodieën best mooi, het brengt je weer in de sfeer van het land, de nostalgie gaat je parten spelen als je die nummers hoort, en wat opvalt is dat die liedjes altijd een soort van heimwee, verdriet, miskennen inhouden en dat daaraan gerelateerd ook de melodie hangt. Zonder tekst voel je al wat het liedje gaat vertellen. Zouden wij kunnen zeggen "The Indonesian blues music"? Ik ga te ver denk ik als ik dat zo de wereld in jaag. Er zijn ook talrijke vrolijke muziekjes maar ook hier, mooie melodieën en harmonieën. Ik denk dat van dat zicht punt de indo muzikant daarom meestal kiest voor de mooie melodieën muziek, zoals country bijvoorbeeld. In feite zijn wij al van inborst geen hard rockers en metal laat staan trash etc., waar het lawaai de boventoon voert en de gitaren elkaar geen ruimte geven als het gaat om geluidshinder.

Ik kom zelf veel met mijn bands in zalen waar men op onze muziek danst en ook binnen onze band wordt gekozen voor mooie melodieën muziek, zoals ik het

even noem. We hebben geen scheurwerk à la Slash en weet ik veel hoe die groepen heten die met een hoop geschreeuw, op Vikingen gelijkende figuren daar met een hoop lawaai staan te beuken op hun gitaren. Ikzelf heb wel sommige bands die ik leuk vind, maar dat doet in deze zaak er niets toe. De Indo's houden er in het algemeen niet echt van en ik weet zeker dat als ik voor een kumpulan met metal of hard rock kom, dat ik met alle apparatuur en al binnen de kortste keren de zaal uit vlieg.

Daarbij moet ik wel zeggen dat ik ook geen fan ben van te overdreven liefvallige muziekjes die ik her en der hoor en waar de componist teveel heeft gekeken naar de over-romantiek en dat in zijn compositie heeft verwerkt. Indo-kassian-muziek noem ik het oneerbiedig en daarvoor mijn excuses, want het is puur een persoonlijke smaak. Van mij mag een muziekstukje best mooi klinken maar ook met inhoud en het moet niet saai worden door het te overgieten met een romantische uitdrukking.

Onze muziek tot nu toe, is voor een groot deel staande gebleven en van al die bands die ik tegenkom als collega's, hoor ik over het algemeen min of meer dezelfde nummers, soms in een eigen jasje gestoken. Is dit verkeerd? Nee hoor, zolang je de muziek met jouw hart en soul kunt brengen is er niets aan de hand want we spelen, laten we eerlijk zijn allemaal bijna covers die we brengen. Wat ook heel veel te zien is dat we het niet kunnen laten om ook de Indonesische invloeden die wij ook in ons hebben, onze roots van de andere kant, te spelen en dat is eigenlijk voor een groot deel de muziek die wij nog steeds maken en op de Bühnes brengen. Covers, of het

nou Amerikaans-Hollandse of Indonesische zijn, we brengen het op onze eigen manier, de Indo manier.

In de rock and roll tijd had men behoefte om het "Indo Rock" te benoemen maar nu is deze benaming niet specifiek voor iedere indo band van toepassing. Er zijn jongens die de echte rock and roll uit het roemruchtige verleden nog steeds proberen te brengen op de originele manier van toen, maar als ik eerlijk ben, is er toch een verschil van uitvoering. De oude muziek klinkt toch wat gedrevener en je voelt de spirit die de muzikanten hebben beziggehouden terwijl het in onze tijd iets anders beleefd wordt, als ik zo vrij mag zijn. Ik speel ook wel wat oude instrumentals maar gezien mijn muzikale verleden breng ik het op een persoonlijke manier en zou die oude jago's niet eens kunnen evenaren, niet wat het spelen betreft, maar wat betreft de sound, de invulling die die oude knakkers zo in zich hadden.

De roots muziek en dan bedoel ik de Indonesische kant van onze roots, heeft toch heel veel invloed op onze uitvoering gehad en heeft het nog steeds. Vandaar dat onze kumpulans nog steeds kunnen bestaan, want zowel muzikanten alsook het publiek heeft een ding gemeen wat hen tot elkaar brengt. Dat is en blijft diezelfde roots die wij hebben in ons, die roots die het Indo zijn in zijn muzikale beleving zo kenbaar maakt. Voorlopig houden wij het zo en op de dag dat dat er niet meer is, zullen er geen indo muzikanten meer zijn.

Wel eens gedacht aan adverteren in NICC Magazine?
Vraag vrijblijvend onze gunstige advertentietarieven aan!
info@indisch-centrum-denhaag.nl

Verzwegen drama

door: Werner Stauder

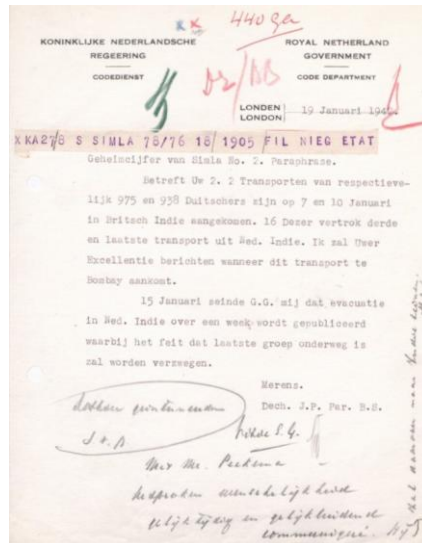
Wat er met de Joden in Nederland gebeurde tijdens de Tweede Wereldoorlog weet vrijwel iedereen. Over het lot van de Duitse en Oostenrijkse Joden in Nederlands-Indië van vóór de Japanse bezetting is hier daarentegen weinig bekend. Zij vormen een vergeten groep oorlogsslachtoffers.

Tijdens de recherches voor mijn boek over de interneringskampen in Indië kwam ik in Duitse en Nederlandse archieven een van de grootste schandalen uit de maritieme geschiedenis van Nederland op het spoor, waarover tot op heden een mysterieuze sluier hangt.

Talrijke Joden waren in de jaren 30 Duitsland en Oostenrijk ontvlucht en hadden zich in Nederlands-Indië gevestigd omdat zij dachten daar onder Nederlandse bescherming een veilig heenkomen te hebben gevonden. Zij kwamen echter van de regen in de drup, want zij ontsnapten weliswaar aan de vervolging door de nazi's, maar kwamen evengoed in kampen terecht achter het kawat (prikkeldraad). Velen van hen hebben het niet overleefd.

Op 19 januari 1942 voltrok zich circa 150 zeemijl voor de kust van Sumatra een haast onbeschrijfelijk drama, waarvan de ware toedracht door de autoriteiten decennia lang angstvallig in de doofpot is gehouden. Momenteel werk ik aan een boek over de tragische dood van 411 onschuldige burgergevangenen van Duitse afkomst, onder wie vele Joden, die men op

uitdrukkelijk gezag van hoger hand willens en wetens heeft laten verdrinken.

Geheim codebericht van de Nederlandse regering

Onmiddellijk nadat Tjarda van Starkenborgh, de gouverneur-generaal van Nederlands-Indië, op 10 mei 1940 te Batavia op de hoogte was gebracht van de Duitse inval in Nederland, werden in de gehele Indische archipel alle burgers van Duitse afkomst gearresteerd en in interneringskampen opgesloten, in totaal ruim 2800 mannen en vrouwen, waarbij geen onderscheid gemaakt werd tussen 'arische' Duitsers, Indo's met een Duitse achternaam en de uit Duitsland en Oostenrijk afkomstige Joden.

Dat ook deze Joodse vluchtelingen, die zich juist in Indië veilig waanden, werden gearresteerd en opgesloten - en dan ook nog op vrijdagavond bij het begin van de sabbat - is onbegrijpelijk. Te meer als men bedenkt, dat zij reeds voor de

oorlog door de nazi's van hun burgerrechten werden beroofd en dus stateloos waren. Velen van hen werden opgesloten in de cellen van het beruchte Fort Ngawi, anderen werden naar het eiland Onrust gebracht. Barak 18 was de zogenoemde 'Jodenbarak'. Daarin werden alle Duitse en Oostenrijkse Joden gehuisvest. De Joden werden net zo slecht en onbeschoft behandeld als de overige Duitsers, want zij werden gewoon als Duitsers beschouwd en niet als Joden.

In augustus 1940 werden alle gevangenen overgebracht naar een groot verzamelkamp op Sumatra en volgens een bepaald systeem over zes blokken verdeeld, genummerd van A tot F, die in twee rijen van drie tegenover elkaar stonden. Blok E was het 'Jodenblok'.

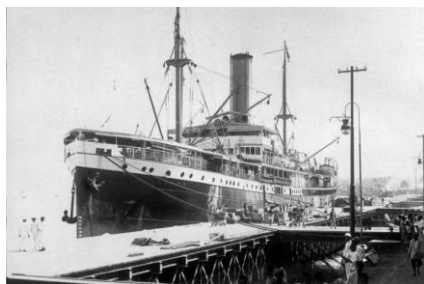
Eind december 1941 werd in verband met de verwachte landingen van de Japanners besloten de Duitse en Joodse gevangenen naar Brits-Indië af te voeren. Zij werden overgebracht naar de havenstad Sibolga, van waaruit op 29 december 1941 het eerste transport vertrok met de KPM'er *Ophir*. Op 3 januari volgde de *Plancius* met ruim negenhonderd gevangenen en op 16 januari 1942 vertrok het derde en laatste transport met 478 gevangenen aan boord van het omgebouwde koopvaardijship *Van Imhoff*.

Tot deze laatste groep behoorden ook de Joden van Blok E wier namen met L tot en met Z begonnen. Op 19 januari 1942 werd in een geheim codebericht

de mededeling gedaan dat de twee transporten van 975 en 938 Duitsers op 7 en 10 januari in Brits-Indië waren aangekomen en dat er op 16 dezer een derde en laatste transport uit Nederlands-Indië vertrok. Verder wordt in dit bericht melding gemaakt van de aankondiging dat de evacuatie uit Nederlands-Indië over een week gepubliceerd zal worden, waarbij het feit dat de laatste groep onderweg is, zal worden verzwegen. Waarom moest dit worden verzwegen? En waarom was dit schip niet als gevangentransport aangemerkt?

Omstreeks tien uur in de ochtend van de noodlottige 19e januari 1942 werd de *Van Imhoff* door een Japanse jachtbommenwerper aangevallen. Door een van de bommen scheurde de scheepswand onder de waterlinie open, waardoor er zoveel water binnenstroomde dat het langzaam begon te zinken. Toen het schip tegen één uur slagzij begon te maken, werd de order gegeven de motorsloep alsook de vijf reddingsboten te vieren en alle reddingsvloten in het water te werpen. Een zesde reddingsboot bleef echter hangen, omdat die zat vastgeroest in zijn ophangmechanisme. Voorts werd order gegeven om de Duitse en Joodse gevangenen in hun kooien kalm en zo nodig in bedwang te houden zodat de Nederlandse bemanning en het bewakingsdetachement het schip zonder tegenstand kon verlaten. Pas toen alle Nederlanders van

boord waren, werden door de laatste militairen kniptangen en sleutels naar beneden gegooid. De geïnterneerden werden in het ruim verder aan hun lot overgelaten.

Vrachtschip de Van Imhoff (foto: Tropenmuseum)

Wat toen volgde, is haast niet te beschrijven. Sommigen konden weliswaar met behulp van de ijzertangen de prikkeldraadomheining openknippen, toch lukte het slechts de jongste en vitaalste mannen het ruim te verlaten. De rest bleef achter. Velen werden verdrukt of vertrapt, want iedereen probeerde in paniek vanuit de krappe kooien over elkaar heen naar buiten te kruipen. Anderen sneden hun polsen open om niet levend door haaien opgevreten te worden. Weer anderen sprongen overboord en verdronken. Degenen die hun sprong overleefden en probeerden de Nederlandse reddingsvloepen zwemmend in te halen, werden onder dreiging van gerichte pistoolschoten op afstand gehouden.

Te midden van de grote chaos aan boord van het zinkende schip hielden sommige gevangenen hun hoofd koel en zochten naar allerlei mogelijkheden om het vege lijf te

redden. Algauw vonden zij de sloep die de Nederlanders in hun haast niet los konden krijgen. Uiteindelijk slaagden zij er alsnog in om de aan de davits vastgeroeste reddingsboot los te wrikken en met 53 man te water te laten. In een werkboot dat zij op het voorschip aantroffen, konden nog eens 14 man plaatsnemen. Velen waren in het water gesprongen en probeerden zich op planken en deuren, houten meubels en kasten zo lang mogelijk drijvende te houden of een plaats te bemachtigen op enkele bamboevloten.

Tegen de avond verdween de boeg van de *Van Imhoff* in de golven. Het schip zong weg in de diepte, terwijl ruim 300 Duitse gevangenen, die geen kans hadden gezien zich in veiligheid te brengen, zich nog steeds in hun prikkeldraadkooien aan boord bevonden. Zij werden samen met de zwemmenden mee de diepte in gesleurd. In totaal kwamen 411 gevangenen om. Van de Joden heeft niemand de ramp overleefd.

Werner Stauder is van Joodse afkomst en was 34 jaar werkzaam bij de Telegraaf. Hij werkt aan een boek over interneringskampen in Nederlands-Indië.

In de jaarlijkse "Herdenkings Special" van NICC Magazine in augustus 2014 zal een uitgebreid artikel over dit drama worden gepubliceerd.

(advertentie)

Het labyrint van mijn gedachten. Een meeslepend verhaal over de dochter van een ex-KNIL-er die jarenlang wordt misbruikt door verschillende familieleden. Haar liefde voor haar ouders blijft echter sterk en zij probeert haar verleden in stilzwijgen te verhullen, maar als volwassen vrouw kan zij niet langer ontkennen wat haar is overkomen en na een moment van twijfel om uit het leven te stappen, kiest ze er toch voor om hulp te zoeken. Maar kun je zo een groot trauma wel verwerken? Beleef het mee in het nieuwe boek van Mary-Jane Sahanaja en laat je meenemen op reis door haar Labyrint van gedachten. Het boek, dat nu ook in het Engels wordt vertaald, is verkrijgbaar bij www.freemusketeers.nl of www.bol.com. Meer info is te vinden op de fanpagina: www.facebook.com/hetlabyrintvanmijngedachten.

Korte berichten

Adverteren in NICC Magazine

Tot nu toe was het noodzakelijk om zowel de kopij als de advertenties vóór de 4^e van de maand binnen te hebben, om in het lopende nummer, dat in diezelfde maand op de 15^e verschijnt, nog mee te kunnen. Voor de kopij (redactionele inhoud) is dit nog steeds nodig, maar voor de advertenties gelden met ingang van de 6^e editie van juni 2014 aangepaste regels.

Advertenties dienen dan wel tot uiterlijk de 4^e van de maand te worden opgegeven, zodat wij rekening kunnen houden met te reserveren ruimte (opgave van afmetingen is dan van belang), maar het advertentiemateriaal kunt u dan tot uiterlijk de 10^e van de maand digitaal aanleveren. Aanleveren dan in ieder geval in JPG (JPEG). Andere bestanden zijn voor ons lastiger in te voegen. En adverteert u voor de eerste keer? Dan krijgt u 10% korting op uw totale factuur. Vraagt u vrijblijvend onze advertentieflyer aan: info@indisch-centrum-denhaag.nl

Garuda nu non-stop naar Indonesië

Met ingang van 30 mei 2014 zal de vliegmaatschappij Garuda Indonesia non-stop naar Indonesië vliegen. Zij gebruikt hiervoor haar nieuwste aanwinst, de Boeing 777-300 ER. Passagiers vanuit Amsterdam vliegen dan nog in slechts 13,5 uur naar Jakarta. Met de introductie van de nieuwe vlucht is Garuda de eerste en

enige maatschappij die een non-stop vlucht vanuit Europa naar Indonesië aanbiedt. Aan boord de bekende persoonlijke service en WiFi. Nu al loopt het storm en daarom heeft Garuda besloten om haar nieuwe Boeing 777 ook in te zetten op het traject Jakarta-Amsterdam-London-Amsterdam-Jakarta. De nieuwe non-stop verbindingen zullen 5 x per week plaatsvinden.

Treinlijn van Peking naar de VS op komst

Volgens Chinese media is er een treinlijn op komst, die China met de VS en Canada zal verbinden. Het traject zal ca. 13.000 km lang zijn en treinen zouden met een snelheid van minimaal 350 km/h kunnen rijden. De totale reistijd zou zo'n twee dagen duren. Het project is zeer ambitieus te noemen, vooral ook omdat er in het traject een onderwatertunnel van 200 km opgenomen is. Deze tunnel wordt ruim vier keer zo lang als de Eurotunnel, die Engeland met Frankrijk verbindt.

De lijn: China-Rusland-Canada-Amerika moet gaan vertrekken in het noordoosten van China om via Siberië en onder zee de

Beringstraat naar Alaska, Canada en de rest van de VS te reizen. De Chinezen hebben ook al twee Aziatische treinlijnen in hun gedachten, die China met Taiwan moet gaan verbinden en een die China via Vietnam, Cambodja, Thailand en Maleisië met Singapore verbindt. Verder liggen er plannen voor een lijn die Peking met Londen verbindt via Moskou, Berlijn en Parijs en een lijn naar het Midden-Oosten, die China via Turkije en Iran wil aanleggen. Als eerste staat de lijn China - Taiwan op de planning, waarvoor de eerste voorbereidingen reeds zijn gestart.

ZEEUWS VEILINGHUIS

GEVRAAGD:
INDISCHE SCHILDERIJEN

W. G. Hofker (1902-1981)
Hamerprijs: € 600.000,-

Herengracht 74, 4331 PX Middelburg
Tel. 0118 - 650 680
WWW.ZEEUWSVEILINGHUIS.NL

(advertentie)

C R E A P R O
VERTALINGEN

■
Den Haag

(official sponsor van Stichting Nederlands Indisch Cultureel Centrum)

*Vertalingen van en naar alle talen en de moedertaal
Speciaal: technisch, medisch, juridisch en commercieel
Snelheid en kwaliteit tegen een redelijke prijs*

SINDS 1989 HET VERTAALBUREAU DAT U ZORGEN UIT HANDEN NEEMT

Galileïstraat 18 - 2561 TE Den Haag - tel: 070-362 05 89 * - fax: 070-362 56 64

@: creapro@worldonline.nl

W: www.creapro.myplaces.nl

D A T I S A N D E R E T A A L...!

Nationaal Museum van Wereldculturen Fusie Tropenmuseum, Museum Volkenkunde en Afrikamuseum

Tijdens een drukke en feestelijke bijeenkomst in Leiden maakte Minister Bussemaker van Cultuur de fusie bekend van het tropenmuseum in Amsterdam, het Museum Volkenkunde in Leiden en het Afrikamuseum in Berg en Dal. De drie gaan verder als het Nationaal Museum van Wereldculturen.

De huidige drie locaties en publieksmerken blijven bestaan. De drie musea werkten al geruime

tijd nauw samen. Plannen voor een fusie kwamen in een stroomversnelling door de financiële toezegging van Minister Ploumen van Buitenlandse Handel & Ontwikkelingssamenwerking en Minister Bussemaker van Cultuur in de zomer van 2013. Omdat de drie organisaties vanwege stevige bezuinigingen al in 2012 en 2013 hebben gereorganiseerd, worden door deze fusie geen gedwongen ontslagen verwacht. Het centrale

administratie en hoofdkantoor komt in Leiden.

De nieuwe directeur/bestuurder van het Nationaal Museum van Wereldculturen wordt Stijn Schoonderwoerd, die sinds juni 2012 algemeen directeur was van het Museum Volkenkunde. De fusie is een voortzetting van de steeds nauwere samenwerking die de drie volkenkundige musea de afgelopen jaren in de Stichting Volkenkundige Collectie Nederland

(SVCN) gestalte hebben gegeven. Het digitaal ontsluiten van de complete volkenkundige collecties en het gezamenlijk aanloopfonds (opgezet met steun van het Mondriaanfonds), zijn hier een voorbeeld van.

De drie musea versterken elkaar aanzienlijk op het gebied van publieksbereik, wetenschappelijk onderzoek, internationale samenwerking, publieksbereik en op educatief gebied. In totaal zal het nieuwe museum zo'n 400.000 objecten in de collecties beheren en daarmee tot de top 10 van de

Nederlandse musea behoren, met de potentie om nog meer uit te groeien. Ook het internationale netwerk zal door de bundeling van

krachten alleen maar versterkt worden. De wetenschappelijke activiteiten worden gebundeld in een nieuw op te richten Research Centre for Material Culture, dat

eveneens in Leiden zal worden gehuisvest.

De missie van het nieuwe museum is onverminderd actueel: het bijdragen tot een open blik op de wereld. De komende jaren zal daartoe in samenwerking met het publiek, alsmede met culturele, maatschappelijke en commerciële partners gewerkt worden aan spraakmakende en aansprekende tentoonstellingen, het educatieve programma, publieksprogramma's en wetenschappelijk onderzoek.

Recept van de maand

Indisch eten kan bijna niet zonder typisch Indisch tafelzuur: Atjar. Hier een recept van gemengd zuur, Atjar Tjampoer en verderop in NICC Magazine in de Kids rubriek het recept voor Atjar Ketimoen (zuur van komkommer).

Ingrediënten:

200 gram gebroken sperziebonen, 500 gram witte kool, 200 gram worteltjes, 1 flinke rode paprika, 1/2 komkommer, 10 tot 12 kleine bloemkoolroosjes, 2 gesnipperde uien, 300 gram taugé, 4 knoflooktenen, 4 geraspte kemirnoten, 1 schijf of 3 el goela djawa (palmsuiker) of anders rietsuiker, 2 tl sambal oelek (of een in schuine ringen gesneden rode lombok), 2 tl laos, 1 tl ketoembar, 2 tl djahé, 1 afgestreken el koenjit, 1/2 liter water en 1/2 liter witte azijn, enkele jeneverbessen, 10 peperkorrels, 6 kruidnagels, 3 laurierblaadjes, een thee-ei.

Bereiding: Maak alle groenten schoon en snijd ze (voor zover nodig) klein. Neem het thee-ei en doe daarin de jeneverbessen, peperkorrels, kruidnagels en de opgerolde laurierblaadjes en

schroef het ei goed dicht. Meng de knoflooktenen (uit de knijper), sambal oelek, goela djawa, laos, ketoembar, djahé en koenjit door een klein beetje water en maak er een papje van. Vul af met de rest van de 1/2 l. water en de azijn

Breng nu het water met de azijn aan de kook en laat het thee-ei meekoken (doe het haakje aan de rand van de pan). Zodra het kookt, de in reepjes gesneden wortelen erin. Als het weer kookt, de witte kool (niet te fijn gesneden) en de gebroken sperziebonen erbij. Zodra het weer kookt de komkommer (in halve schijven en van hart ontdaan) er bij, zodra het weer kookt de bloemkoolroosjes erbij. Als dit weer kookt de uien en paprika (grof gesneden) en de

Atjar Tjampoer

gesnipperde uien erbij. Dan de hittebron uit doen, de taugé erbij doen, even roeren en de pan op een koele plek op een rooster wegzetten. Laat de pan met inhoud zo rustig koelen (af en toe roeren). Als de atjar bijna koud is, het thee-ei eruit en alles nogmaals goed doorroeren. Verdeel met een schuimspaan of draadschep de inhoud over een aantal goed afsluitbare kunststof bakjes (Curver of Tupperware) en schenk daarna met een bolle lepel in elk bakje evenveel van het vocht. Goed afsluiten en in de koelkast is de atjar nog enkele weken houdbaar. Per maaltijd kunt u dan één bakje gebruiken.

*Dit recept is van mijn vader en is een vrij grove atjar. Houd u wel aan de volgorde van de toegevoegde groenten, i.v.m. de gaartijden. De atjar nooit laten doorgaren; hij moet knapperig blijven. **Selamat makan.***

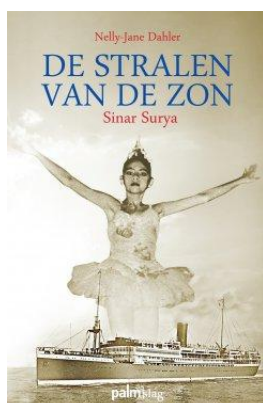
Boekbespreking, e-Books, CD & DVD, presentatie & signeren

Het verdwenen thuis – Lidwien Stok. In deze roman vertrekt Iris na de oorlog van Nederlands-Indië naar het koude Nederland. Al gauw vindt ze werk in Amsterdam,

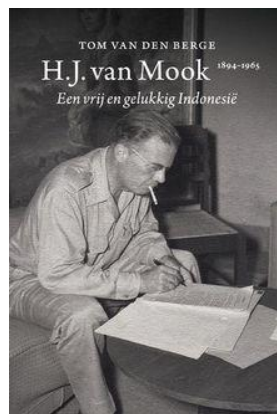
maar het vinden van de juiste partner heeft meer voeten in de aarde. Daarom neemt ze een rigoureuze stap. Ze is uiteindelijk gelukkig met haar nieuwe gezin, maar toch blijft het gevoel van vervreemding en dat uit ze in haar gedichten. De band met haar dochter Susanna is hecht, al kiest ze steeds meer haar eigen weg. Dan wordt Iris plotseling ernstig ziek, hetgeen Susanna moeilijk kan aanvaarden. Ze heeft gewoon tijd nodig om haar nieuwe thuisbasis te vinden. *Adviesprijs: € 16,95*

De stralen van de zon – Nelly-Jane Dahler. Dit boek is het waar gebeurde verhaal over hoop, geloof en liefde. Wars van iedere uiterlijke schijn, familiefoto's en

uit boeken van onder andere Louis Couperus, is de boodschap van de auteur helder: verliezen zijn relatief en zelfbehoud is van levensbelang. De eerste jaren van haar leven bracht de auteur door in een Jappenkamp en de kracht waarmee zij en haar familie zich door de ellende van een oorlog en gevangenschap en vervolgens de revolutie in Indonesië heeft weten heen te slaan, hebben haar gevormd en haar een eigenzinnige kijk op het leven gegeven. Dit komt tot uiting in dit goed geschreven boek. *Adviesprijs: € 17,50.*

H.J. van Mook 1894-1965 – Tom van den Berge. Biografie over de controversiële laatste landvoogd van Nederlands-Indië. In juli 1947 ontketende hij een grootscheepse militaire actie tegen de revolutionairen in Indonesië. Deze biografie toont de zware

innerlijke strijd van de bestuurder. Ook in zijn persoonlijke leven was die strijd zichtbaar. Hij liet zijn echtgenote achter in Nederland, waar hij in 1948 na zijn ontslag terechtkwam en emigreerde naar Amerika. Zijn motto: "Een vrij en gelukkig Indonesië" laat zien hoe van Mook's politieke en zijn persoonlijke leven op dramatische manier met elkaar verbonden zijn. De auteur heeft voor deze biografie als enige gebruik kunnen maken van het omvangrijke

persoonlijke archief van H.J. Van Mook. *Adviesprijs: € 29,90.*

PETJOK, een taal met geschiedenis – Dane Beerling.

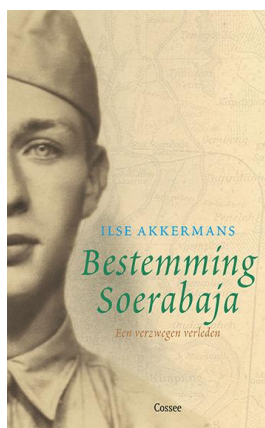
Petjok, ten onrechte wel eens Petjoh genoemd, is een taal die voornamelijk werd gesproken door de "kleine boengs" onder de Indo's: zij die zich onderaan de Indische maatschappelijke ladder bevonden. Petjok ontstond in de begintijd van de VOC, nadat – ondanks de verboden – uit de contacten tussen Europese VOC

bemanningsleden en inheemse vrouwen er "gemengdbloedige" kinderen werden geboren. Deze kinderen pikten van hun verwekkers Hollandse woorden op, die zij vermengden met die uit de in de kuststroken gesproken Maleis. Die mengtaal verbreidde en ontwikkelde zich zo snel, dat het uiteindelijk ook op de VOC kantoren gesproken werd. Dit kwam doordat de VOC steeds meer eenmaal volwassen geworden gemengde kinderen in dienst nam. Taalpuristen keken echter neer op die in hun ogen verfoeilijke taal en kregen het voor elkaar dat er spoedig weer uitsluitend zuiver Nederlands gesproken moest worden. Het Petjok werd vanaf toen vrijwel uitsluitend door de genoemde "kleine boengs" gesproken en ook ontwikkeld. Maar zich ontwikkelen zoals het Zuid-Afrikaans dat aan Petjok verwant is en op ongeveer

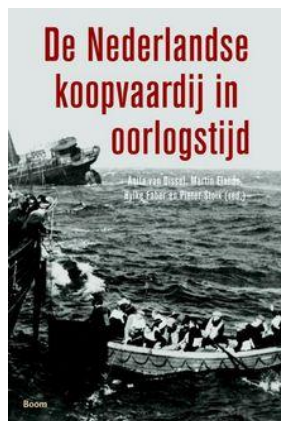
dezelfde wijze ontstaan is, lukte niet. Dit boek is onder eigen beheer uitgegeven en te bestellen bij de auteur via de website: www.tjaberawit.nl, het weblog www.derodelombok.nl of door overmaking op de bankrekening: NL 42 INGB 004 5808 65 t.n.v. D.W. Beerling, o.v.v. Petjok 2014. Prijs: € 15,00 (incl. verzendkosten binnen Nederland).

Bestemming Soerabaja – Ilse Akkermans. In 1944, direct na de bevrijding van het zuiden van Nederland, meldt de zeventienjarige Harry Akkermans zich als oorlogsvrijwilliger om de rest van Nederland te helpen bevrijden. Als

dat begin mei een feit is, denkt hij naar huis te kunnen. In plaats daarvan echter wordt hem bevolen zich in te schepen naar Nederlands-Indië. Maar in plaats van Indië te bevrijden van de Japanners, beland hij in een strijd tegen een uitzinnige menigte revolutionairen, die nietsontziend pogen Indonesië van Nederland los te maken. Van bevrijder naar tegenstander, een rollenwisseling waar de jonge soldaat geen rekening mee had gehouden en die hem niet in de koude kleren is gaan zitten. In dit boek wordt de lezer ooggetuige van de Nederlandse gevechtshandelingen in Indië en deelgenoot van de deceptie van jonge militairen. Een onthutsend relaas van de Bersiap, gezien door de ogen van een Nederlandse militair. Adviesprijs: € 19,90.

De Nederlandse Koopvaardij in oorlogstijd – Anita van Dissel, Martin Elands, Pieter Stolk en Hylke Faber. Tijdens de Tweede Wereldoorlog speelde de Nederlandse Koopvaardij een belangrijke rol bij het transport van troepen en materieel voor de geallieerde oorlogsvoering. Daarbij

kwamen ca. 3500 zeelieden om het leven en werd de koopvaardijvloot gehalveerd. Waar in de meeste tot nu toe uitgegeven boeken als regel de scheepvaart centraal staat, gaat het in dit boek om de ervaringen van de zeelui zelf. Aan de hand van hun verslagen en herinneringen is dit indrukwekkende boek geschreven. Adviesprijs: € 29,90.

Potifars vrouw - Sophie Zijlstra Het is 1977. Mendel Waterman bevindt zich in een trein die door Molukse vrijheidsstrijders is gekaapt. De trein staat stil in een landschap van veen en moeras. Hij probeert de vrouw die naast hem op de grond ligt gerust te

stellen. Wanneer de vrouw in slaap is gevallen., overdenkt hij zijn leven. Een leven waarin de dramatische gebeurtenissen in de Tweede Wereldoorlog voor hem zeer ingrijpend zijn geweest. Terwijl de kaping om hem heen voortgaat, overweegt hij of hij andere keuzes had moeten maken. Verleden en heden gaan in zijn hoofd een curieus verband aan. Dan kiezen de kapers hem uit als hun volgend slachtoffer. Doen al zijn twijfels er dan nog toe? Adviesprijs: € 16,95.

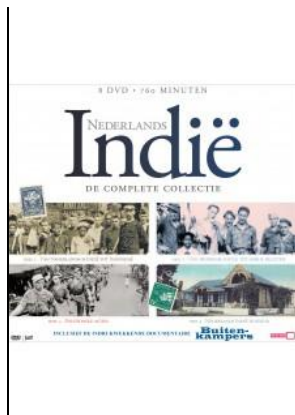
De Sterrenberg-expeditie naar Nederlands Nieuw-Guinea in 1959 – B.O. van Zanten. In dit boek worden de bijzondere belevenissen beschreven van de auteur, die in 1959 deel uitmaakte van de expeditie naar het centrale bergland van Nieuw-Guinea. Deze was georganiseerd door het Koninklijk Nederlands Aardrijkskundig Genootschap, in samenwerking met het Rijksherbarium in Leiden. Het was het laatste stukje gebied dat nog niet onder het Nederlandse bestuur gebracht was. Men wist zelfs niet of er wel

mensen woonden. De expeditie had de beschikking over twee helikopters, waarvan er één verongelukte. Hierdoor viel men terug op Papuadragers en moesten ze rooksignalen afgeven om te laten zien waar zij zich bevonden. Zij maakten kennis met de plaatselijke Papua stammen, die zich nog het stenen tijdperk bevonden. Het bleken uiterst vriendelijke en behulpzame mensen. Adviesprijs: € 22,95.

e-Books, CD & DVD

Nederlands-Indië, deel 1 t/m 4 – DVD. Deze DVD-collectie laat zien hoe de voormalige kolonie er in vol ornaat uitzag. Dat gebeurt aan de hand van drie kleurenfilms uit de archieven van het Nederlands Instituut voor Beeld en

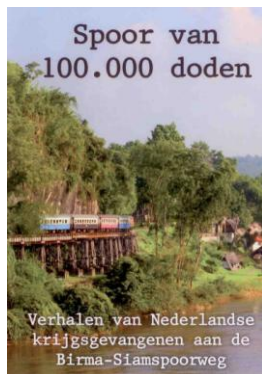
Geluid. De eerste film gaat over de "NV Stoomvaart Maatschappij Nederland" uit 1938, gemaakt door A. Hustings in opdracht van Nedlloyd. Tweede is het tweeluik: "Loten van dezelfde stam", eveneens uit 1938 behandelt in deel 1 de Batakse samenleving bij het Tobameer. Het 2^e deel is gewijd aan de bevolking van Minangkabau. De collectie wordt gecompliceerd door de film: "Dans om de evenaar". Dit is een toeristische amateurfilm uit 1980, die aan de ene kant een contrast vormt met de oude beelden en aan de andere kant laat zien dat er in al die jaren eigenlijk niet veel veranderd is. *Adviesprijs: € 54,99. (kijk online voor de actuele prijs, kan soms veel schelen)*

Buitenkampers – DVD. In deze DVD vertellen de "Buitenkampers" voor het eerst over hun ervaringen tijdens de Japanse bezetting van Nederlands-Indië en de daarop volgende bloedige Bersiap tijd. Veel van die Indische Nederlanders en ook andere Nederlands-gezinde bevolkingsgroepen zaten niet in de kampen en waren zo een gemakkelijk

slachtoffer van de moordzuchtige vrijheidsstrijders. De getuigenverlagen worden afgewisseld met zwart-wit filmbeelden, prachtige natuuroptnamen, enz. Na 70 jaar wordt het stilzwijgen van deze Buitenkampers alsnog doorbroken. *Adviesprijs: € 20,99.*

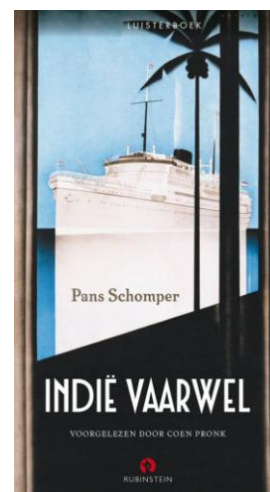
Spoor van 100.000 doden – DVD. Journalist en documentairemaker Twan Spierts maakte de eerste Nederlandse docufilm over Nederlandse krijgsgevangenen die tijdens de Tweede Wereldoorlog aan de Birma-Siam spoorlijn werkten. Hij volgt veteranen Felix Bakker en Jos Wessels en de kleinzoon van Eduard Johannes, één van de meer dan 3000

Nederlandse slachtoffers. Tijdens een pelgrimsreis vertellen zij over de aanleg van de beruchte spoorlijn tussen Birma en Thailand en de verschrikkelijke ontberingen die de krijgsgevangenen als dwangarbeiders van de Japanners moesten doorstaan. Historische beelden, animaties en persoonlijke verhalen wisselen elkaar af en leveren een unieke kijk op de

geschiedenis van de Nederlanders tijdens de Tweede Wereldoorlog en de ongelooflijke ontberingen die zij hebben doorstaan bij de aanleg van de spoorlijn. *Bestellen alleen via de website van www.indischerinneringscentrum.nl. Prijs: € 10,00 plus € 3,00 verzendkosten.*

Indië vaarwel – Mp3. In deze autobiografie beschrijft Pans Schomper zijn eerste twintig levensjaren in het voormalig Nederlands-Indië. Geboren in Batavia, groeide hij op in het hotel

van zijn ouders in de wijk Weltevreden. Het was er paradijselijk, totdat de Tweede Wereldoorlog, met de komst van de Japanse bezetters, zijn leven tot een volkomen chaos maakte. Pans Schomper (1926-2010) was een schrijver met de instelling van de jeugd. Ondanks alle ellende die hij meegemaakt heeft, bleef zijn toon altijd opgewekt. *Mp3 audiobestand: adviesprijs € 19,94. Als DVD beschikbaar voor € 24,95.*

De in deze rubriek besproken boeken, CD's en DVD's zijn verkrijgbaar bij de Internet Boekhandel Van Stockum in Den Haag of bij de erkende boekwinkel, tenzij anders vermeld

 VAN STOCKUM
INTERNET BOEKHANDEL

www.vanstockum.nl

Gedicht

door: Mary-Jane Sahanaja

De auteur en dichteres Mary-Jane Sahanaja (1971) beschrijft in haar bundels "**Verlossing van de schaamte en de schuld**" en "**Mijn waarheid**" als jongste dochter van een KNIL-er, hoe haar vaders stille verdriet van invloed is geweest op haar leven. Ze kent een verleden van misbruik en mishandeling, waarover zij heel openhartig schrijft, zonder afbreuk te doen aan haar liefde voor haar ouders. Haar gedichtenbundels zijn te bestellen bij www.bol.com en www.freemusketeers.nl

Verdriet

Vermoeidheid is mijn leven binnen geslopen
Alsof ze altijd al aanwezig is geweest
Ik kan me niet herinneren
Hoe mijn leven zonder haar is geweest

Ik huil al maanden al jaren van binnen
Pas op dat niemand het ziet en niemand het weet
onzichtbare tranen voel ik achter mijn ogen
Ik slik en voel de druk in mijn hoofd

Onzichtbaar is mijn verdriet
Pas op dat niemand het ziet
Er is toch niet iemand die het gelooft

Ik heb ervoor gekozen het verdriet niet te delen
Het verdriet is van mij een deel van mij
Het loslaten is onmogelijk
Wie ben ik zonder dit verdriet
Pas op dat niemand mij werkelijk ziet

Ik ben vreselijk bang om mijzelf bloot te geven
En gagebukt onder verdriet door het leven
Misschien schuil ik hier voor het werkelijke leven
De puinhoop is te groot

Bundel: "Verlossing van de schaamte en de schuld", 2009.

Just4Kids... voor iedereen van 4 tot 16 jaar

Goed of slecht?

door: Chinook de Deugd

In dit stukje ga ik het hebben over wat nou eigenlijk goed en slecht is, met een verhaaltje er bij. Als je nadenkt over wat goed en slecht is dan denk je bij slecht waarschijnlijk gelijk aan moord of diefstal maar voor elke reactie is een oorzaak die hier naartoe kunnen leiden zoals bij diefstal bijvoorbeeld dat je niet genoeg geld hebt om je gezin te kunnen onderhouden.

Als je denkt aan goed denk je waarschijnlijk aan mensen helpen en je spullen delen maar dit kan ook weer gevolgen hebben.

Bijvoorbeeld: je helpt iemand met een probleem, maar als er weer eens een probleem is en je helpt diegene weer en dit gaat zo door dan wordt diegene afhankelijk van jou en maak je diegene zwak.

Voor elke positieve actie moet een negatieve reactie zijn en vise versa, zonder dit is er geen balans bijvoorbeeld om blij te worden moet je het boos zijn opgeven om iets te ruilen moet je iets van de zelfde waarde hebben. Een positieve actie is niet persé iets waar je van denkt dat het goed is, want er moet aan beide kante

evenwicht blijven. Dus meestal zal je denken dat het goed is maar dat het eigenlijk te mooi is om waar te zijn.

Ik heb een verhaal als voorbeeld. Op een dag in de late zomer, was een oude boer aan het werk op zijn veld met zijn oude zieke paard. De boer leefde mee met het paard en zijn wens om het paard te verlossen van zijn taken liet hij het paard vrij om in de bergen te gaan leven. Kort daarna, kwamen burenen van een dorp in de buurt om de oude boer hun medeleven te betuigen. "Wat

zonde dat je enige paard nu weg is. U bent vast heel triest, hoe gaat u nu leven, geld verdienen, het land bewerken?". De boer reageerde erop met "Wie zal het weten; we zullen het wel zien".

Twee dagen later kwam zijn oude paard terug, nu helemaal herboren na het rondtrekken in de bergen. Het paard kwam terug met 12 nieuwe jonge gezonde paarden die het oude paard de stal in volgden. In het dorp hoorden ze over het geluk van de oude boer. Mensen kwamen al snel om de boer te feliciteren "Wat een geluk, u moet wel erg blij zijn". De boer reageerde weer: "Wie zal het weten; we zullen het wel zien". Vlak voor zonsopgang probeerde de zoon van de oude boer de nieuwe paarden te trainen, maar hij werd op de grond gegooid en brak zijn been.

Een voor een kwamen de dorpingen om hun medeleven aan de oude boer te tonen: "Och wat een tragedie. Met een gebroken been kan uw zoon niet helpen op het land. Hoe zult u overleven? U bent vast erg verdrietig". En de oude boer reageerde: "Wie zal het weten; we zullen het wel zien".

Een paar dagen later brak er een oorlog uit. De soldaten van de sultan kwamen naar het dorp en dwongen de jonge mannen met hen mee te gaan en in het leger van de keizer te dienen. De zoon van de oude boer werd ongeschikte bevonden vanwege zijn gebroken been. De dorpingen kwamen naar de boer. "Wat heeft u een goed geluk", riepen de dorpingen terwijl hun eigen zonen weg marcheerde "U bent vast heel blij". "Wie zal het

weten; we zullen het wel zien", zei de boer terwijl hij in zijn eentje naar zijn veld liep. Naar verloop van tijd heelde het been van de zoon. Maar hij liep nu een klein beetje mank. De dorpingen kwamen weer: "Wat een vervelend voor u, dat uw zoon nu mank loopt en u niet kan helpen op het land". De boer antwoordde: "Wie zal het weten; we zullen het wel zien".

Het bleek dat de andere jongens waren gestorven in de oorlog. De enige mannen in het dorp die fysiek sterk genoeg waren waren de boer en zijn zoon. Hierdoor werden ze rijk en waren heel genereus. De dorpingen zeiden tegen de boer "Och wat zijn wij gelukkig met u, u bent vast heel blij". En de oude boer reageerde met: "Wie zal het weten; we zullen het wel zien"

Korte berichten

Wij zijn op zoek naar jong aanstormend talent

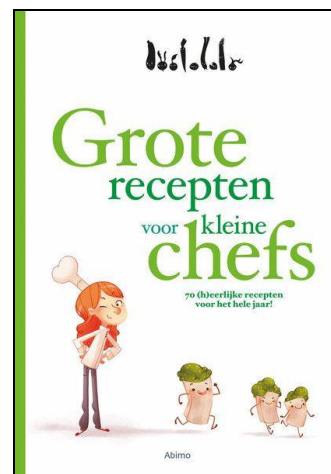
In de rubriek "Just4Kids" hebben we eerder al aandacht besteed aan jong talent. Zo plaatsten we een artikeltje over twee meisjes die Indonesische dansen leerden en hierboven een stukje over een drumtalentje. Heb jij nou ook zo'n talent? Kan je goed gitaarspelen en tred je ook op? Of ben je een tenniskampioen in de dop, een goed biljarter of kan je heel goed dansen of zingen? Misschien ben je wel een hele goeie chef-kok, of ben je een kunstschilder of

fotograaf in de dop. Misschien ook wel een.... Kortom, alle jonge supertalenten van ca. 8 tot ca. 14 jaar oud willen we voor het voetlicht zetten. En wij willen dat aan iedereen vertellen. Als je zelf niet zo heel goed kan schrijven, vraag dan of jouw ouders een stukje willen insturen met een fotootje erbij. Of je stuurt jouw verhaal gewoon naar de redactie, dan maken wij er samen met jou een echt leuk geheel van.

Stuur je reacties dan naar:
info@indisch-centrum-den Haag.nl **DOEN HOOR....!!!**

Boeken, e-books / cd-dvd

Grote recepten voor kleine chefs - **Kookboek van de maand.** Dit kinderboek van de Vlaamse uitgeverij Abimo is een visueel spektakel. Wie het boek doorbladert, of je nu kind bent of volwassene, je gaat meteen plaatjes kijken en lezen.

Elk recept is eigenlijk een klein stripverhaal; iedere stap wordt beschreven en is voorzien van een tekening. Een korte inleiding en een illustratie van alle benodigde ingrediënten en kookgerei gaan aan alle 70 recepten vooraf. De tekeningen zijn zo duidelijk dat de jonge chef-kok het recept goed kan volgen en gemakkelijk alle stappen kan onthouden. Achterin het boek staan allerlei basisrecepten, zoals voor pizza-deeg, mayonaise, enz. Zelfs de kunst van het heel erg mooi

You've got talent?
tell us about it

vouwen van een servet kun je uit dit boek leren. Maar ook staan er handige tips in voor volwassen koks, want wat is er nou leuker dan samen met pa of ma koken. (Tot ca. 12 jaar) Prijs: € 19,95.

Reis door de tijd 6 – Geronimo Stilton. Professor Volt heeft alweer een nieuwe tijdreis-machine uitgevonden, alleen werkt die nog niet helemaal goed. Tijdens een testvlucht zonder bemuizing heeft het supersonische apparaat het jonge dinosaurusje Tops mee naar Rokfort genomen.

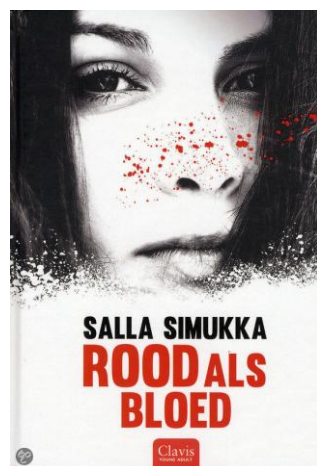
De professor vraagt de Stiltons om het dino'tje weer terug te brengen naar de prehistorie. Voor alle zekerheid laat hij de tijdmachine nog één testvlucht doen. Had hij dat nou maar niet gedaan, want niet veel later stappen Helena van Troje, Attila de Hun, Karel de Grote en Christoffel Columbus het laboratorium van Professor Volt binnen. Nu zullen Geronimo en zijn familie naar vijf verschillende tijdperiodes moeten reizen om iedereen weer veilig naar zijn eigen tijd terug te brengen. Dat belooft een zware reis te worden. (7 tot 10 jaar). Prijs: € 24,95.

The Voice – Sophia Bennett. Vier vriendinnen doen mee aan een talentenshow op TV. Drie mogen door naar de volgende ronde, Vanaf het moment dat Rose als enige niet doorgaat naar de volgende ronde van Killer Act, zijn Sasha en Rose trending topic en staat hun vriendschap onder enorme druk. Dit boek gaat over

de mooie en lelijke kanten van TV, social media, muziekindustrie en vriendschap. (13 – 15 jaar). Prijs: € 19,95.

Rood als bloed – Salla Simukka. Dit boek gaat over Lumikki Andersson, een zeventienjarige studente die per toeval een witwasoperatie op haar eigen middelbare school ontdekt. Vanaf dat moment volgt de ene gebeurtenis op de andere, waarbij drie studenten een belangrijke rol spelen. En het wordt van kwaad tot erger. Vier dagen later komt Lumikki terecht op een geheim feest in een mysterieus herenhuis.

En dat tijdens de koudste winter in decennia en niets op sneeuw zo rood kleurt als bloed.... Dit is het eerste van een reeks van drie delen in de "sneeuw witte trilogie". De volgende twee delen zullen nog dit jaar verschijnen. 15 jaar en ouder. (Uitgeroepen tot "Young Adult book van de maand mei") Prijs: € 17,95.

Kinderboekwinkel

www.paagman.nl

Recept

Atjar Ketimoen (Indische komkommer zoetzuur) Dit is een onmisbaar gerecht bij de Rijsttafel, maar ook bij Hollands eten niet te versmaden.

Ingrediënten:

2 tot 3 verse komkommers, 1 rode ui, 1 rode lombok, 3 el. goela djawa (palmsuiker) of anders rietsuiker, 250 ml witte azijn, 4 el slaolie (geen olijfolie; die heeft een te sterke smaak), 4 teentjes knoflook, 4 geraspte kemirintoten (toko), 1 dessertlepel koenjit, 2 tl. djahé, 1tl. laos, 5 jeneverbessen, 10 peperkorrels, 6 kruidnagels, 3 laurierblaadjes, een thee-ei.

Bereiding:

Was de komkommers en snijd ze in de lengte door. Schraap met een lepel de zachte kern eruit, maar vang het op in een kom. Snijd de komkommers nu in halve schijven van maximaal 1/2 cm. dikte. Laat de schil eraan zitten. Komkommerschijfjes goed laten uitlekken. Snipper de rode ui en snijd de lombok in dunne

ringetjes. Doe de jeneverbessen, peperkorrels, kruidnagels en opgerolde laurierblaadjes in het thee-ei en schroef dit goed dicht. Breng ik een pan het vocht van de komkommerkernen en de azijn aan de kook en voeg de overige kruiden en de goela djawa toe. Thee-ei erin hangen en even laten meekoken. Dan de uiensnippers en de lombok erbij. Zodra het weer kookt, hittebron uit en de komkommer erin. Even roeren en alles laten afkoelen en in bakjes doen (zie ook recept op pagina 20). **Selamat makan.**

Agenda

Win een riddermedaille in het Muiderslot

23 april t/m 6 juli 2014

Het Muiderslot is een echt kasteel met vier ronde torens en een slotgracht. Die torens kun je natuurlijk beklimmen. Vooral de Westertoren (met 83 treden) is echt hoog. Als je het Muiderslot wil bezoeken, moet je trouwens toch aan de slag, want bij de kassa krijg je op vertoon van je museumkaart een spannende speurtocht door de Ridderoute en

de Torenroute cadeau. En als je die afmaakt, krijg je iets heel bijzonders. Als je alle "pregen" (stempels) hebt verzameld, ontvang je bij de Museumwinkel een echte riddermedaille als beloning. Verder kun je er een speciale tentoonstelling over Ridderordes bekijken. Van een ridder op zijn paard in de middeleeuwen, tot een moderne ridder nu. Misschien ken je zelf ook iemand die tot ridder is

geslagen. Bekende ridders van nu zijn André Kuipers (je weet wel, die astronaut) en Ankie van Grunsven. Als je aan de speurtocht meedoet, kom je ook langs de Valkenier, die er elke dag is met zijn prachtige roofvogels. En in de tuinen van het kasteel kun je onder andere zien wat ridders vroeger allemaal aten in hun kasteel. Deze bijzondere actie is geldig van 23 april tot en met 6 juli 2014. Zorg wel dat je je museumkaart bij je hebt. Het kasteel ligt vlak bij Muiden in het Gooi. De openingstijden zijn: ma. t/m vr. 10.00 tot 17.00 uur en za. zo. En feestdagen van 12.00 tot 17.00 uur. LET OP: het kasteel is slecht toegankelijk voor mindervaliden en helemaal NIET voor rolstoelgebruikers.

Toegangsprijzen en alle andere inlichtingen kun je vinden op: www.muiderslot.nl.

Peter en de wolf

18 mei 2014

Muzikaal voorleestheater over het beroemde sprookje van Peter en de wolf, waarin allerlei figuren uit het verhaal worden vertolkt door één of meerdere instrumenten. De hobo speelt de dikke, waggelende eend, de fagot is de mopperige opa en de hoorns zijn de wolven. En Peter? Die is de held van het verhaal en wordt vertolkt door het hele orkest. Deze middag wordt verzorgd door het Residentieorkest. Samen met de

eens en de vogel smeedt hij een vernuftig plan om de wolf eens een lesje te leren. In deze versie wordt Peter bijgestaan door Afrikaanse slagwerkers. Geschikt voor kinderen en jongeren vanaf 4 jaar. Na afloop kun je meedoen aan de "Speel-mee-tuin". Locatie: **Dr. Anton Philipszaal**, Spuiplein 150, 2511 DG Den Haag. Aanvang voorstelling: 14.00 uur, Toegang: alle rangen: € 12,50, kortingsprijs Ooievaarspas € 7,50. Meer informatie en kaarten bestellen: http://www.ldt.nl/programma/2085/Residentie_Orkest/Peter_en_de_Wolf/

Banbankuné (try-out)

28 mei 2014

Muzikale theaterproductie door theatergroep Drumdrumdrum.nl speciaal voor kinderen vanaf 6 jaar. Banbankuné is wereldmuziek

op z'n best. Een verrassende mix van mysterieuze klanken uit allerlei windstreken. Banbankuné betekent Neem het mee... Neem mee wat je leuk vindt. Het stuk gaat over Roël. Roël erft van zijn oma een geheimzinnige kist. Oma heeft de hele wereld rond gereisd en van al die reizen veel herinneringen in die kist bewaard. Maar niemand weet precies wat er in die kist zit. Theatergroep Drumdrumdrum.nl maakt met Banbankuné een muzikale reis van Australië naar Afrika en vandaar

weer naar Curaçao. Om tenslotte te eindigen met een muzikale workshop voor iedereen. Locatie: **Laaktheater**, Ferrandweg 4-T, 2523 XT Den Haag, Tel: 070-3933348. Toegang: € 9,00 (met de Ooievaarspas Jubileumactie: € 2,50. De voorstelling begint om 14.30 uur.

Leuke voorstelling?

www.kindertheater.nl

Links4Kids

Veel leuke **LINKS** voor kinderen, maar niet alleen voor kinderen:

Website over online **geschiedenis** van, voor en met Indische Nederlanders. <http://www.indischhistorisch.nl>

Informatie over **schoolspakketten** over voormalig Nederlands-Indië. www.gastdocenten.com

Informatie over de **Nationale Indië-Herdenking** op 15 augustus elk jaar. www.indieherdenking.nl

<http://suara-baru-kecil.jouwpagina.nl>

De **Jeugdwebsite** van de Nederlandse Oorlogsgravenstichting (Ned.-Indië). <http://www.eenlevenverloren.nl/index.php?go=home.personen@pagenr=1>

Villa Zebra, landelijke jeugdorganisatie <http://www.villazebra.nl>

Een informatieve website met heel veel **Theatervoorstellingen**, overal in Nederland en voor iedere leeftijd. <http://www.kindertheater.nl/>

Kunstbende, landelijke organisatie met afdelingen in alle provincies voor iedereen van 13 tot en met 18 jaar. <http://www.kunstbende.nl>

Indisch Herinneringscentrum Bronbeek www.indischherinneringscentrum.nl

Koorenhuis - Den Haag, cursussen en workshops voor muziek, dans, kunst en theater. <http://www.koorenhuis.nl>

Taman Indonesia, Het leukste kleine Indonesische dierenpark in Nederland. <http://www.taman-indonesia.nl>

Weblog "Indische Jeugdletteren"
Blog van Marjorie van Putten: <http://indischejeugdletteren.wordpress.com/over-mij/>

Jeugd Startpagina "Open Start"
<http://jeugd.openstart.nl>

Young Adult Books, website met boekrecensies en webshop over boeken voor middelbare scholieren. <http://www.youngadultbooks.nl/>

Jeugdbieb, leuke en informatieve website. <http://www.jeugdbieb.nl>

Cultuur, Jeugd, Sport en Media in Vlaanderen, website met van alles. <http://www.cjism.vlaanderen.be>

Kinderboekenpraatjes. Veel boeken uitzoeken voor elke leeftijdsgroep. <http://www.kinderboekenpraatjes.nl>

Indische Jeugdboeken, compleet met bestellink. <http://www.antiquariaat-anna.nl/boek/kameleonboeken>

ADVERTENSI MINI

Wist u dat u ook kleine 1-koloms tekstadvertenties kunt opgeven voor publicatie in het NICC Magazine?
De kosten hiervoor zijn € 5,- voor de eerste drie regels en daarna € 1,- per regel van 35 tekens (inclusief spaties).
Uw logo of andere illustratie erbij (maximaal 55 x 55 mm): toeslag van € 5,-
Geef uw ADVERTENSI MINI op aan: info@indisch-centrum-denhaag.nl

De Indische Agenda

LET OP! Sluitingsdatum kopij op 4 juni 2014

T/m 28 september 2014: Veteranenkunst. De expositie "Na de missie: de kunst van het verwerken" biedt een overzicht van meer dan 60 tekeningen, schilderijen, beeldhouwerken en installaties, die gemaakt zijn door

veteranen Zij maakten deze naar aanleiding van hun ervaringen tijdens hun uitzending naar Nederlands-indië, Korea, tot en met de recente missies naar de Balkan, Afganistan, enz. Hun werk is tevens een aanknopingspunt

voor dialoog, dat leidt tot erkenning en wardering. Het maken van een kunstwerk maakt het voor veteranen vaak gemakkelijker om ervaringen te verwerken en een plaats te geven in hun leven en dat van hun

naaste familieleden. De locatie is: **Museum Bronbeek**, Velperweg 147, 6824 MB Arnhem, Opening: di. t/m zo. 10.00 – 17.00 uur. De toegang is voor houders van Pas Vrienden van Bronbeek, Veteranenpas en Defensiepas, Reservistenpas en Museumkaart gratis. Meer informatie: Stichting Veteranenkunst, Tel 06-51501672 ingaseversboth@outlook.com.

T/m 26 oktober 2014: Aziatische kunst en de Nederlandse smaak. (Zie ook rubriek *Boekbespreking*, alsmede de lezing in deze Agenda op 18 mei). Van de houtsnijkunst uit Bali tot het zilver uit Batavia, van Indonesische krissen tot Chinees porselein en van Sirihkistjes tot Indische schilderijen. De fascinerende wereld van het Verre Oosten komt in het Haagse Gemeentemuseum tot leven in een schitterende tentoonstelling met een enorme diversiteit aan voorwerpen. Aan de ene kant de kunst die bestemd was voor de

Ivoren kistje met zilverbeslag

Europese markt, en aan de andere kant de westerse kunst die zeker beïnvloed werd door het Verre Oosten. Deze tentoonstelling is geen compleet overzicht, maar meer een caleidoscopisch beeld dat de bezoeker instaat stelt zich volledig onder te dompelen in de rijke cultuurgeschiedenis van de

Nederlanders in Azië. De locatie is: **Haags Gemeentemuseum**, Stadhouderslaan 41, 2517 HV Den Haag. Tel: 070-3381111. Met uw entreekaart heeft u toegang tot het gehele museum. Openingstijden en toegangsprijzen www.gemeentemuseumdenhaag.nl

17 mei 2014: Dansavond. De bekende Indische "Club Gezellig Samen Zijn" organiseert weer een leuke dansavond. De muzikale omlijsting wordt verzorgd door de bands "Straight" en "Rocking Teens". Natuurlijk is ook hier de Indische keuken weer aanwezig.

Reserveren van kaarten bij: Huub Severijn. 0162-460350 of 06-1738473; Trees de Liser de Morsain: 06-23907288 en bij Arie Mosies, 076-5872461. De locatie is weer: **Danscentrum Zwijzen**, Euterpelaan 3-d, 5344 CA Oss. De avond begint om 19.30 uur (zaal open om 18.30 uur). De toegang: € 10,00 (reserveren) en € 12,00 (aan de zaal). Nadere informatie: deliser@live.nl

18 mei 2014: Lezing Aziatische kunst en de Hollandse smaak. In het kader van de in deze rubriek behandelde expositie in het Haagse Gemeentemuseum wordt op deze zondag een lezing gehouden. In de afgelopen 400 jaar hebben vele Nederlanders zich in het Verre Oosten gevestigd, tijdelijk of permanent. Tot de handelswaar die zij mee naar Nederland namen, behoorden ook kunstvoorwerpen, porselein en exotische stoffen. Vaak waren de voorwerpen het gevolg van een wisselwerking tussende kooplieden

en de plaatselijke bevolking. Het zijn al deze uitingen en voorwerpen uit deze verschillende culturen die de basis vormen voor deze lezing met als thema: Vier eeuwen handel met Azië. De spreker is Verena Bakhuizen. Locatie: de **Aula van het Haagse Gemeentemuseum**, 14.00 tot 14.30 uur, Toegang: € 5,00 (excl. verplicht museumkaartje. Museum jaarkaart is van toepassing). www.gemeentemuseumdenhaag.nl. Reserveren is niet mogelijk!

18 mei 2014: Wayang Kulit. Geniet van het verhaal over Petruk dadi Ratu (Petruk wordt Koning). Een schitterende wayang voorstelling, verzorgd door dalang Supto Sopawiro i.s.m. Stichting Manggar Megar. Met uw aanwezigheid steunt u deze klassieke Javaanse podiumkunst. In het voorprogramma ziet u Sinar Anyar. De wayang voorstelling wordt muzikaal begeleid door Gamelanorkest Witing Klapa. De

locatie is: **Het Gamelanhuis**, Veemkade 578, 1019 BL Amsterdam. De tijden: 14.00 tot 17.00 uur. Toegang: € 7,50. Reserveren kaarten: Hermine 06-31640307, www.manggarmegar.nl (voorstelling in Den Haag: lees op 1 juni 2014).

25 mei 2014: Kumpulan. Een gezellige kumpulan die wordt georganiseerd door Activiteitscentrum "Highway 51b", Waar de muziek wordt verzorgd door The Nightburd Band, die een mix gaan brengen van Countryrock, Indorock en Rock & Roll. Natuurlijk kunt u ook hier allerlei Indische eten verkrijgen. Het is wenselijk om vooraf te reserveren

om teleurstelling te voorkomen. Locatie: **Zaal Highway 51b**, Edisonstraat 51-b, 2723 RS Zoetermeer. Tijden: 14.00 tot 18.00 uur. Toegang: € 7,00. Incl. menu: € 15,00. Reserveren van kaarten: Gerard: 06-51247381 en Anneke: 06-14147468. Informatie info@highway51b.nl

29 mei t/m 9 juni 2014: 56^e Tong Tong Fair. Hij komt er weer aan, de Tong Tong Fair, het grootste Euraziatische festival ter wereld. En er zijn zelfs al e-tickets verkrijgbaar en ook alle vaste voorverkoopadressen hebben de kaarten weer voor u in de verkoop. Den Haag is al voor de 56^e keer gastheer van een festijn, dat zijn weerga niet kent. Een mengeling van cultureel festival met optredens en voorstellingen in diverse theaters; een beurs met meer dan duizend verkoopstands en een eetfestijn, samen in een stad van tenten. De Tong Tong Fair zal dagelijks geopend zijn van 12.00 tot 22.00 uur. De locatie is zoals altijd: **Het Malieveld** in Den Haag (op loopafstand van het NS Station Den Haag Centraal).

Vindt alle ticket verkoopadressen op www.tongtongfair.nl E-tickets zijn te bestellen op de website: <http://tongtongfair.nl/voorverkoop>

31 mei 2014: Cutting Edge Jazz Festival. Een speciale editie van het bekende Cutting Edge

Jazz Festival Ronder de titel: "The Young Spring Edition". Een fris en afwisselend programma vol jong jazz talent, die inmiddels in Nederland zijn doorgebroken of op het punt staan dat te doen. Naast enkele buitenlandse artiesten, zullen ook de Haagse talenten niet ontbreken. Zo brengen de "jonge honden" van "Twentysomething" een wervelende mix van jazz, funk, soul en pop te gehore. De leden van deze band hebben allen gestudeerd aan het Haags Conservatorium. Daarnaast zullen

Grote zaal in Theater Dakota

er in de Studio optredens zijn van diverse jonge ensembles van de bekende Jazzschool Den Haag. Deze Young Spring Edition is een initiatief van ProJazz en Theater Dakota. Locatie: **Theater Dakota** Zuidlarenstraat 57, 2545 VP Den Haag, Tel: 070-3600252. De aanvang is: 18.00 uur en de toegang bedraagt € 15,00; Ooievaarspas: € 7,50. Reserveren wenselijk: info@theaterdakota.nl

1 juni 2014: Wayang Kulit. De tweede voorstelling van de Sirunaams Javaanse dalang Sapto Sopawiro. Na Amsterdam doet hij Den Haag aan met in het voorprogramma: Sinar Anyar en Cengkir Gading. Sapto laat zich bij zijn weergalozes wayangspel begeleiden door Gamelanorkest Witing Klapa. Dadang Sapto

brengt het verhaal van Petruk dadi Ratu (Petruk wordt Koning). De organisatie van deze middag is in handen van Stichting Manggar Megar. Locatie: **Theater De Vaillant**, Hobbemastraat 120, 2526 JS Den Haag, Aanvang van de voorstelling: 13.30 uur, einde: 17.30 uur. Toegang: € 7,50. Alle informatie www.manggarmegar.nl of bij Hermine: 06-31640307.

7, 8, 9 juni 2014: Pasar Malam Den Helder. Het hele Pinksterweekend lang staat onze grootste Marinestad weer bol van de Indische geuren en kleuren. Het is de op één na oudste Pasar Malam van Nederland. Vele optredens, presentaties en demonstraties op de podia en natuurlijk weer keuze te over aan de gevarieerde Indische keuken. Als klap op de vuurpijl een optreden van "The New Diamonds (vader en zoon De Wolff) op zaterdag en op de zondag: niemand anders dan Massada Accusticz. De locatie is:

Willemsoord, gebouw 66, Den Helder. Openingstijden: zaterdag: 13.00-23.00 uur; zondag: 12.00-23.00 uur; en maandag: 12.00-19.00 uur. Toegang: € 6,50, 65+ en veteranen € 5,00 en kinderen 6 tot en met 12 jaar: € 1,00. Info: www.tropenvriendendenderhelder.nl of: www.facebook.com/tropenvriendendenderhelder.

8 juni 2014: Matinee-Dansant. Swingend de middag door bij de Soerobojo Vereniging op een gezellig Dansmatinee. Neem vooral uw familie en vrienden mee en voor de echte voetbal-liefhebbers is er een groot scherm aanwezig, dus daarvoor hoeft u

geen excuus aan te voeren om thuis te blijven. Optredens van de band "Straight" en Edu Schalk (Mister Entertainer). Ook hier is natuurlijk de Indische keuken aanwezig. De baten van deze middag komen geheel ten goede aan: Panti Asuhan Bina Harapan. Locatie: **Kolpingshuis**, Smetiusstraat 1, 6511 ER Nijmegen, Tel: 024-3226921. Aanvang 14.00 uur

1 maart 1973 – 1 maart 2014

(zaal open om 13.00 uur). Het einde is om 20.00 uur. Toegang: € 10,00 pp. Parkeergarage Keizer Karel, op 3 minuten loopafstand direct achter de Schouwburg. Reserveren van kaarten bij onder andere: Paula Ann: 024-3559528; Toko Rinus: 024-4513863; Jim Portier: 06-47330881; Francine Tammeling: 026-4460167; Huib:

0162-460350. Meer informatie via paultjepaul@gmail.com

12 juli 2014: Reünie Buitenzorg /Bogor. Al weer de 5^e reünie van klas-, school- en stadsgenoten Buitenzorg/Bogor en omstreken. In een huiselijke sfeer wordt de bezoekers gevraagd om een persoonlijke bijdrage te leveren an deze reünie. Hetzij een act, een verhaaltje vertellen van vroeger, een gedicht voordragen, je zangtalent laten horen, dansen, op een muziekinstrument spelen, (Indische) moppen tappen en wie weet waar u zelf nog op komt. Als het maar bijdraagt aan de sfeer. Maar dit is niet verplicht, hoor, zeggen Rudi en Trees, die een en ander organiseren. Heeft u een fotocamera? Neem die dan mee. Locatie: **De Zoete Inval – Sudi Mampir**, 't Hoog 2, 3451 RC Vleuten. Tijden: 12.30 tot 18.30 uur. Indische keuken: Tracy's Kitchen. Info en aanmelden bij: Rudy 06-13565777 en bij Trees: 06-54254710. Toegang: € 13,00 (incl. Indisch buffet en drank). Reserveren kaarten (tot 30 juni 2014) door overmaking op bank NL57ABNA0597342024, t.n.v. R.E. Groenewald, vermeld dan: 5^e

Reünie 2014 en aantal personen. Let op: Vol = vol. Info: e-mail ruud.groenewald@planet.nl

ADVERTENSI MINI

Kleine tekstadvertenties

35 posities per regel bij 10 pt.
daarna € 1,- per regel.

Logo (max. 55x55 mm) toeslag € 5,-
info@indisch-centrum-den Haag.nl

Add-on For Business

Een voordelige website van **AFB** voor Indische Evenementen of Toko Maak kennis met www.afbsite.nl
info@afbsite.nl | 06-21460902

NICC Magazine zoekt enthousiaste man/vrouw die maandelijks een **horoscooppagina** wil verzorgen.
info@indisch-centrum-den Haag.nl

Arèn-suikerpalm en de boeren

Op het Indonesische platteland is men er heilig van overtuigd, dat de Loewak (het civet-katachtige roofdiertje), bekend van de koffiebonen, een belangrijke rol vervult in de ontkieming van zaadjes van de Arenga Pinnata (arèn-suikerpalm).

De arènpalm is een vederpalm, die in Azië in het wild groeit in de bergbossen. Het belangrijkste product dat deze palm voortbrengt, is de arènsuiker (Gula Arèn), de door inkoken van het sap verkregen bruine suiker. Deze suiker met z'n typerende smaak wordt als zoetstof gebruikt

in de drank- en voedselindustrie, onder andere bij het vervaardigen van kleefrijst en cassaveproducten zoals dodol, wajit, bugis, opak manis, enz. De Arenga Pinnata levert heel wat producten op. De vruchten worden gebruikt voor kolang kaleng, een zoete lekkernij; van de palmladeren maakt men manden, verpakkingsmateriaal en dakbedekking, enz.

Een eigenaardigheid doet zich voor bij de voortplanting van de bomen. Alhoewel de Arenga op heel wat erfjes van de desa-bewoners staat, levert het aanplanten van nieuwe plantjes

vaak een probleem. Zonder tussenkomst van de Loewak lukt het slechts gedeeltelijk om de rechtstreeks van de palm verkregen zaadjes te laten ontkiemen. Dit wordt onderstreept door het onderzoek van Masanonaar de problemen bij het ontkiemen van Arèn-zaad in Indonesië. Hierbij werd inderdaad

aangetoond dat de zaadjes uit de faeces van de Loewak voor meer dan 85 % ontkiemen, tegenover 40 % van de zaadjes die direct van de boom afkomstig waren. Selectiviteit van de zaadjes is hier blijkbaar aan de orde. Of het werkelijk zo is? Alleen de Loewak weet het, zeggen de boeren.

Maandelijks GRATIS e-Magazine

voor de Indische gemeenschap

Bent u al abonnee?

Een mailtje is voldoende:

info@indisch-centrum-den Haag.nl

Column

Vorige maand vertelde ik jullie over de teruggevonden rantang. De rantang die ook veel herinneringen oproept aan vroeger.

Een speciale herinnering was als de familie van mijn moeder dan op bezoek kwam. Als zij kwamen werd ons huis voor één dag een klein beetje Indisch! Mijn tante, de zus van mijn moeder, nam namelijk altijd haar rantang mee met allerlei lekkere Indische gerechten, wat een feest! Dit waren hele speciale momenten, waarin ik als kind enkele Indische gerechten hebben leren eten.

Mijn moeder had geen idee hoe haar oudere zus al die gerechten kon maken, zij kookte zelf namelijk altijd de Hollandse pot; vlees, aardappels en groenten. Als jongste van het gezin leerde ze pas echt koken toen ze in Holland kwam en er nog geen enkele Toko bij haar in de buurt was. Hierdoor heeft ze nooit de mogelijkheid gehad om zich hier in te bekwamen. Als kind wist ik niet beter en vond het jammer, maar verder wel prima.

Nu, meer dan veertig jaar later ervaar ik steeds meer hoe bijzonder het is om een Indo te zijn en ook zo te leven. Bij de toko heb ik alle verse ingrediënten gekocht en ben me gaan verdiepen in de Indische kookkunst. Door mezelf te verbinden kook en eet ik nu vaker

Indisch, voel ik me Indisch en leef ik ook steeds meer vanuit mijn achtergrond. Het geeft mij een rijk en sterk gevoel.

Ik ken een Indische man die nog weinig wil weten over zijn Indische achtergrond, kan zich er nog niet mee verbinden. Ook al heeft hij een Indische moeder; hij blijft ontkennen. Het eten vind hij allemaal heerlijk, maar een woordje Bahasa wil hij absoluut niet onthouden. Prima! Maar je snapt natuurlijk dat ik daar graag verandering in breng, vooral door mijn eigen ervaringen.

Columniste Anita Bunt

Het kwam dan ook op een goed moment dat de theatervoorstelling 'Oude Pinda's in regenachtig Nederland' van Bodil De La Parra & Nadja Hübscher op het toneel verscheen. Als verjaardagscadeau heb ik twee tickets besteld om samen met hem naar de schouwburg te gaan!

door: Anita Bunt

Het was bijzonder om met hem naar een schouwburg te gaan; dat was nog niet eerder voorgekomen. In de auto werden we allebei een beetje lacherig en zeker toen we de lobby vol Indische mensen troffen. Ik dacht; "Geweldig, wat een sfeer!" Ik keek om me heen en zat volop te genieten van de beelden om mij heen. Ook zag ik de onbewuste worsteling bij mijn metgezel, hij keek rond met een verbaasde blik, volgens mij vond hij het wel leuker om hier te zijn dan dat hij zelf wilde toegeven. Af en toe draaide hij ongemakkelijk op zijn stoel om alles goed in zich op te nemen.

Eenmaal in de zaal ging het licht uit en de spot aan. Het schimmenspel met wajangpoppen begon, begeleid door tropische geluiden. Direct werd de sfeer van de avond neergezet. Indonesië! Bodil en Nadja vertelden o.a. over de verzwegen familie verhalen en het lekkere eten bij oma. Ze zetten hun beste beentje voor om weer te geven hoe hun families hier in Nederland kwamen en hoe zij zich hier, vooral in het begin, staande probeerden te houden. Veel herkenbare acts over hun ouders en grootouders, soms echt hilarisch! De geschiedenis van beide families werd belicht en gaf een mooi inkijkje in de verschillende achtergronden van de actrices, wat weer heel leerzaam was voor mij.

Tijdens de voorstelling werd ik meegenomen door de verhalen, verteld met een Indisch accent en gepresenteerd in een uniek decor; de keuken met wadjans en soetils aan het plafond, overal kratjes met ingrediënten en de geur van warme sojaolie, met op de achtergrond het geluid van de Tokèh. Mijn metgezel had dat

minder, wist vaak niet waar het over ging, zat met een groot vraagteken boven zijn hoofd te kijken naar een toneelvoorstelling die voor een groot deel aan hem voorbij ging. Hij vertelde dat hij het wel leuk vond om te zien, maar dat hij het niet herkende. Terwijl hij dit zei keek hij mij aan en begon zachtjes te lachen.

Tja, als je als Indo in de ontkenning blijft en je je niet openstelt voor dat wat er allemaal in je familieachtergrond speelt, mis je het gevoel van rijkdom, rijkdom die je overal kunt inzetten en die niemand je kan afpakken. Hoe fijn is dat? *Lieve groet, Anita.*

Pasar Malam Kalender 2014

(update: mei 2014)

Februari

22, 23: Rijswijk (ZH) www.pasarmalamrijswijk.nl

Maart

21, 22, 23: Leeuwarden www.pasarmalamasia.nl

29: Amsterdam www.amsterdamproductiehuis.nl

April

4, 5, 6: Arnhem www.flamproductions.nl

19, 20, 21: Ahoy Rotterdam www.pasarmalamasia.nl

Mei

2, 3, 4: Geleen www.pasarmalamasia.nl

16, 17, 18: Zwolle www.wnproductions.nl

24, 25: Zutphen www.pasarooostwest.nl

29 t/m 31: Malieveld Den Haag www.tongtongfair.nl

Juni

1, t/m 9: Malieveld, Den Haag www.tongtongfair.nl

6, 7, 8: Den Helder www.stichtingstellar.nl

7, 8: Eefde www.flamproductions.nl

20, 21, 22: Enschede www.flamproductions.nl

???: Zeist www.wnproductions.nl

Juli

4, 5, 6: Eindhoven www.pasarmalamasia.nl

18, 19, 20: Groningen www.pasarmalamasia.nl

26, 27: Vaassen www.pasarooostwest.nl

29, 30, 31: Steenwijk www.wnproductions.nl

Augustus

1: Steenwijk www.wnproductions.nl

8, 9, 10: Tegelen www.wnproductions.nl

15, 16, 17: Apeldoorn www.flamproductions.nl

16: Almere www.indischefeestavond.nl

22, 23, 24: Tilburg www.pasarmalamasia.nl

24, 25, 26, 27: Dordrecht www.wnproductions.nl

29, 30, 31: Assen www.flamproductions.nl

September

5, 6, 7: Utrecht www.wnproductions.nl

5, 6, 7: Eindhoven www.pasarmalamasia.nl

20, 21 Alkmaar www.stichtingstellar.nl

25, 26, 27, 28: Alphen a/d Rijn www.wnproductions.nl

Oktober

3, 4, 5: Maastricht www.pasarmalamasia.nl

11, 12: Drachten www.flamproductions.nl

18, 19: Dieren www.pasarooostwest.nl

24, 25, 26: Nijmegen www.pasarmalamasia.nl

November

8, 9: Rijswijk (ZH) www.pasarmalamrijswijk.nl

8, 9: Leek www.stichtingstellar.nl

9: Den Haag, Pasar Kliling www.manggarmegar.nl

December

20 dec. t/m 4 jan.: (behalve Kerstdagen en Nieuwjaarsdag)

Arnhem, Burgers Zoo www.wnproductions.nl

MEER DAN 40 LANDEN

1ct /min naar vaste lijn

NIEUW

Meer informatie

Reparatie, onderdelen, accessoires en batterijen voor al uw elektronische apparatuur. <http://www.mobipc.nl/onderdelen>

Colofon

**Digitaal maandelijks Magazine van:
Nederlands Indisch Cultureel Centrum**

Hoofdredacteur: Hans Vogelsang

Redactie:

Jean-Marie Bosch van Drakestein

Albert van Prehn

Juniorredacteur: Chinook de Deugd

Correspondenten:

Ferry Schwab (ICM-online)

Silfraire Delhaye (Indisch Platform)

Adrian Lemmens (New Zealand)

Strip: Hugo Driessen

Gedichten: Mary-Jane Sahanaja

Columns: Anita Bunt

Vormgeving & lay-out: Hans Vogelsang

Ondersteuning: Groep de Mos, Den Haag

Technische realisatie: Dennis v.d. Ham

(Borca-Online Computer Service)

<http://www.borca-online.nl/>

Verschijning: de 15^e van elke maand

Sluitingsdatum kopij en advertenties:

de 4^e van elke maand

Advertentietarieven: op aanvraag

Abonnement NICC Magazine: GRATIS

Postadres: Newtonstraat 660

2562 LA Den Haag - Nederland

W: www.indisch-centrum-den Haag.nl

E: <http://indisch-centrum-den Haag.blogspot.com>

@: info@indisch-centrum-den Haag.nl

Aanmelden NICC Magazine (subscribe):

<http://www.indisch-centrum-den Haag.nl/phplist/?p=subscribe&id=1>

Opzeggen NICC Magazine (unsubscribe):

<http://www.indisch-centrum-den Haag.nl/phplist/?p=unsubscribe&if=1>

Rabobank IBAN: NL39 RABO 0129 2168 36

t.n.v. N.I.C.C. te Den Haag

Overname van (delen van de) inhoud is toegestaan, mits met bronvermelding.

© 2014 N.I.C.C. Den Haag

Maandelijks **GRATIS** e-magazine
voor de Indische gemeenschap

Bent u al abonnee?

Eén mailtje is voldoende:

info@indisch-centrum-den Haag.nl

Indische Internetkrant: www.icm-online.nl - schwab@icm-online.nl

Weimarstraat 39

2562 GP Den Haag

070-364 2806

www.borca-online.nl

Wilt u abonnees werven onder uw familie, vrienden of op uw vereniging? Zie formulier op pagina 34

	NAAM	e – MAIL ADRES
1		
2		
3		
4		
5		
6		
7		
8		
9		
10		
11		
12		
13		
14		
15		
16		
17		
18		
19		
20		
21		
22		
23		
24		
25		

Deze e-mail-adressenlijst printen of knippen en plakken en versturen naar e-mail: info@indisch-centrum-den Haag.nl
of versturen per post (voldoende frankeren) naar: Administratie NICC Magazine # Newtonstraat 660 # 2562 LA Den Haag